

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT

AF 28. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Fredag den 20. april 2012
Tidspunkt: Kl. 8.00
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Eva Kjer Hansen (V) formand, Benny Engelbrecht (S) næstformand, Bjarne Laustsen (S), Trine Bramsen (S), Jeppe Kofod (S), Sofie Carsten Nielsen (RV), Nikolaj Villumsen (EL), Erling Bonnesen (V), Jakob Ellemann-Jensen (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA), Lene Espersen (KF), Aksel V. Johannesen (JF) og Sara Olsvig (IA)

Desuden deltog: Justitsminister Morten Bødskov, udenrigsminister Villy Søvndal, europaminister Nikolaj Wammen og fødevareminister Mette Gjerskov

Næstformanden, Benny Engelbrecht, ledede mødet under dagsordenens punkt 1, og Pia Adelsteen ledede mødet under dagsordenens punkt 4.

Punkt 1. Rådsmøde nr. 3162 (retlige og indre anliggender) den 26.-27. april 2012

Justitsministeren: I næste uge afholdes der rådsmøde om retlige og indre anliggender i Luxembourg. Udvalget har fået tilsendt et samlenotat om sagerne på rådsmødet.

Rådsmødet er det andet formelle rådsmøde under dansk formandskab.

Jeg vil i det følgende koncentrere mig om nogle udvalgte, væsentlige sager. Det drejer sig om punkterne 1, 4, 5 og 11.

Som det fremgår af samlenotatet, er flere af dagsordenspunkterne omfattet af det danske retsforbehold.

Jeg vil i dag gøre lidt ekstra ud af konsekvenserne af, at punkt 4 om et europæisk PNR-system og punkt 11 om den såkaldte civile beskyttelsesordre er omfattet af retsforbeholdet. I husker jo, at vi før jul indgik en aftale om at se på de praktiske konsekvenser af vort retsforbehold.

Jeg kan oplyse, at samtlige dagsordenspunkter forelægges til orientering.

I er som altid velkomne til at spørge til de sager, jeg ikke selv nævner

1. Køreplan for at sikre en fælles EU-tilgang til bekæmpelse af ulovlig indvandring

– Vedtagelse

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (samlenotat side 4)

Justitsministeren: Jeg vil begynde med dagsordenens punkt 1 om en køreplan for bekæmpelse af ulovlig indvandring i EU.

EU har det seneste år oplevet en stigning i antallet af asylansøgere og ulovlige indvandrere.

Rådet opfordrede på den baggrund på rådsmødet i december sidste år det danske formandskab til i samarbejde med Kommissionen at udarbejde en køreplan for en fælles EU-tilgang til bekæmpelse ulovlig indvandring.

Det danske formandskab har siden da arbejdet med køreplanen, og vi vil fremlægge et udkast på rådsmødet i næste uge, som jeg forventer, at der vil kunne opnås enighed om i Rådet.

Formålet med køreplanen er at samle og udvikle fælles EU-tiltag til bekæmpelse af ulovlig indvandring, og formandskabet har i den forbindelse fastsat seks strategiske prioriteter.

Der lægges med køreplanen op til:

1. Øget samarbejde med tredjelande, herunder om tilbagetagelse af ulovlige indvandrere.
2. Styrket kontrol ved EU's ydre grænser.
3. Bedre forebyggelse af ulovlig indvandring ved den græsk-tyrkiske græne.
4. Styrket indsats mod misbrug af lovlige indvandringskanaler.
5. Forebyggelse af tredjelandsborgeres misbrug af reglerne om fri bevægelighed.
6. Styrket samarbejde om migrationsstyring, herunder udsendelsespraksis.

Køreplanen vil give et overblik over de indsatsområder, vi skal fokusere på i bekæmpelsen af ulovlig indvandring. Planen er samtidig med til at konkretisere de redskaber, vi kan bruge i indsatsen for at bekæmpe ulovlig indvandring.

Køreplanen indeholder en række nye tiltag, men planen bygger først og fremmest på allerede vedtagne retsakter og eksisterende initiativer.

Det handler med andre ord om at få gjort eksisterende tiltag mere operative, så vi i praksis får fuldt udbytte af de mange initiativer, som allerede er iværksat.

Jakob Ellemann-Jensen var interesseret i at vide, om reglerne om forebyggelse af tredjelandsborgeres misbrug af reglerne om fri bevægelighed har betydning for den praksis, der er fulgt efter Metock-dommen.

Justitsministeren svarede, at reglerne ikke havde nogen betydning for den praksis, der var fulgt efter Metock-dommen. Han syntes, det kunne være ganske udmærket, at man får fastere rammer for at håndtere ulovlig indvandring.

2. SIS II

– *Status*

KOM (2008) 0196, KOM (2008) 0197, KOM (2011) 0907

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (samlenotat side 8)

KOM (2008) 0196 – bilag 1 (nærhedsnotat af 14/5-08)

KOM (2008) 0197 – bilag 1 (nærhedsnotat af 14/5-08)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 8/3-12 (referat endnu ikke omdelt)

EEU alm. del (11) – bilag 210 (side 130, behandlet i EEU 25/10-11)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

3. Det fælles europæiske asylsystem*

– Status

KOM (2008) 0820, KOM (2010) 0555, KOM (2011) 0319, KOM (2011) 0320

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (samlenotat side 12)

KOM (2011) 0320 – bilag 1 (grundnotat af 20/10-11)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 210 (side 132, senest behandlet i EUU 26/11-10)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil i så fald finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen henviste til, at der i samlenotatet står: "Ændringsforslaget til Dublin- II-forordningen indeholder bl.a. bestemmelser om styrkelse af princippet om familiens enhed, bestemmelser til styrkelse af retsgarantierne for ansøgerne, forslag til præcisering af bestemmelserne om humanitære sager og indførelse af bestemmelser om effektive retsmidler og muligheden for opsættende virkning." Hun spurgte, om det, der står om "styrkelse af princippet om familiens enhed", indebærer, at det bliver EU, som beslutter, om man må få familiesammenføring. Vedrørende modtagelsesdirektivet står der, at hensigten med ændringsforslaget er "at forbedre effektiviteten og kvaliteten af de nationale asylsystemer bl.a. med henblik på at mindske medlemsstaternes udgifter til asylsystemer." Hun spurgte, om det vil føre til ændringer i Danmarks asylsystem, hvis det indføres i Danmark. Videre står der, at forslaget omfatter "bestemmelser om frihedsberøvelse, herunder en forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre retssikkerhedsmæssige garantier, om adgang til arbejdsmarkedet og om adgang til økonomiske ydelser til asylsøgere." Hun spurgte, om det skal forstås sådan, at EU fremover skal bestemme, om asylsøgere skal have adgang til arbejdsmarkedet, og hvor mange penge de skal have.

Jakob Ellemann-Jensen henviste til, at vi har en parallelaftale i relation til Dublinforordningen, og spurgte, om vi bare kan tiltræde den nye aftale, eller om der skal indgås en helt ny parallelaftale.

Justitsministeren bekræftede, at asylsystemet er omfattet af det retlige forbehold. Det er endnu for tidligt at sige noget helt specifikt om, hvad vi vil gøre, hvis retsforbeholdet ophæves, men helt generelt pegede justitsministeren på, at det i relation til modtagelsesdirektivet er rigtigt, at landene skal arbejde på at forbedre deres respektive asylsystemer. Han mente, det var en klar dansk interesse, at det gælder alle lande i EU.

Justitsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at vi har en parallelaftale til Dublinforordningen, så vi kan "opte in", hvis vi ønsker det.

Pia Adelsteen gentog sit spørgsmål om "familiens enhed", der tilsyneladende er et mantra i EU, og ville gerne vide, om det er noget, regeringen ville gå med til, hvis vi ikke havde et retsforbehold.

Hun gentog også sit spørgsmål vedrørende modtagelsesdirektivet og ville gerne vide, om der er noget i det danske system, der skal ændres. Er det EU, der skal bestemme, om asylsøgere skal have adgang til arbejdsmarkedet, og hvor mange penge de skal have? Hvad er regeringens holdning på dette punkt?

Justitsministeren henviste til, at "familiens enhed" er nævnt i den europæiske menneskerettighedskonvention artikel 8. Når det drejer sig om asylansøgere, er det OK, at man gør, hvad man kan, for at holde familien sammen. Asylansøgers adgang til arbejdsmarkedet er forbeholdsbelagt, men det er rigtigt nok, at man kommer til at diskutere det spørgsmål, eksempelvis når der er tale om frihedsberøvelse. Der bliver snævrere muligheder for frihedsberøvelse af asylansøgere. Hvis vi vælger at hoppe om bord i det, skal vi selvfølgelig sikre helt generelt, at reglerne er i overensstemmelse med dansk lovgivning.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om anvendelse af passagerlisteoplysninger til at forebygge, opdage, efterforske og retsforfølge terrorhandlinger og grov kriminalitet*

– *Generel indstilling*

KOM (2011) 0032

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (samlenotat side 18)

KOM (2011) 0032 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 21/3-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (10) – bilag 393 (side 1134, senest behandlet i EUU 8/4-11)

EUU alm. del (10) – bilag 133 (side 748, behandlet i EUU 11/2-11)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil i så fald finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Dagsordenens fjerde punkt omhandler oprettelsen af et europæisk PNR-system.

Det er en af mange væsentlige sager under det danske formandskab og en sag, som regeringen prioriterer højt.

Kommissionen fremsatte allerede i 2007 forslag til en rammeafgørelse om anvendelse af passagerlisteoplysninger med henblik på retshåndhævelse. Forslaget bortfaldt imidlertid med Lissabontraktatens ikrafttræden.

Kommissionen fremsatte derefter sidste forår et direktivforslag om anvendelse af PNR-oplysninger med henblik på bekæmpelse af terrorisme og grov kriminalitet.

Jeg håber, at vi på rådsmødet i næste uge kan opnå enighed i Rådet om oprettelsen af et europæisk PNR-system. Danmark vil imidlertid på grund af forbeholdet stå uden for samarbejdet efter direktivet.

Formålet med direktivforslaget er at harmonisere medlemsstaternes lovgivning om luftfartsselskabers videregivelse af PNR-oplysninger i forbindelse med internationale flyvninger til og fra medlemsstaterne.

Efter forslaget skal medlemsstaterne bl.a. udpege nationale PNR-kontorer, der vil indsamle PNR-oplysninger fra luftfartselskaber med henblik på at analysere og anvende disse som led i de retshåndhævende myndigheders arbejde med forebyggelse og bekæmpelse af terrorisme og anden alvorlig kriminalitet.

De nationale PNR-kontorer vil samtidig have mulighed for – og i visse tilfælde være forpligtede til – at videregende modtagne oplysninger til andre medlemsstater. Kontorerne vil også kunne udveksle analyseresultater på tværs af grænserne.

Ingen kan være i tvivl om, at terrorisme og anden alvorlig kriminalitet ofte har en grænseoverskridende karakter. De nationale myndigheder er derfor i forbindelse med efterforskningen af denne type forbrydelser ofte stærkt afhængige af effektivt samarbejde og hurtig informationsudveksling på tværs af grænserne.

Det er derfor meget beklageligt, at vi på grund af det danske retsforbehold kommer til at stå uden for et nyt fælles europæisk PNR-system.

Forbeholdet betyder som udgangspunkt, at de øvrige medlemsstater ikke i henhold til direktivet vil være forpligtede til at informere de danske myndigheder, hvis de f.eks. identificerer en person, som mistænkes for at være involveret i terrorisme eller anden alvorlig kriminalitet.

De øvrige medlemsstater vil endvidere ikke i henhold til direktivet være forpligtede til at efterkomme anmodninger fra danske myndigheder om udveksling af PNR-oplysninger.

Vi risikerer med andre ord – på grund af retsforbeholdet – at gå glip af værdifulde oplysninger i forbindelse med bekæmpelsen af terrorisme og anden alvorlig kriminalitet.

Pia Adelsteen startede med mere overordnet at kommentere de bemærkninger, justitsministeren var kommet med om det danske retsforbehold, som det var meget tydeligt at regeringen gerne vil af med, hvilket også står i regeringsgrundlaget. Hun bad om, at man i de sager, som er omfattet af retsforbeholdet, skriver, hvordan regeringen vil håndtere sagen, hvis retsforbeholdet afskaffes.

Med hensyn til forslaget om passagerlisteoplysninger pegede Pia Adelsteen på, at hvis en mand, der har tænkt sig at begå grov kriminalitet eller terrorisme, tager toget fra Madrid til Odense, er der overhovedet ingen passageroplysninger. Hvis man tager et fly, skal man igennem scannere og tage meget af tøjet af, hvilket i og for sig er fint nok, men hun kunne ikke se, at det var mere forfærdeligt, at et fly faldt ned, end at et tog eller en banegård blev udsat for terror.

Pia Adelsteen havde læst i referatet, at da Europaudvalget behandlede forslaget i april måned 2011, sagde den daværende justitsminister ifølge referatet, at vi var interesseret i at lave en parallelaftale, og spurgte, om regeringen stadig er interesseret i det.

Nikolaj Villumsen pegede på, at det ikke er en ukontroversiel sag, og at en tilsvarende aftale med USA var blevet afvist af Europa-Parlamentet, samt til at der i forbindelse med Europa-Parlamentets fornyede debat i relation til retssikkerheden havde været en demonstration fra nogle af Europa-Parlamentets medlemmer. Han betegnede det som et grundlæggende indgreb i retten til privatliv, når ens sædeplads i flyet bliver registreret og sendt til samtlige EU-lande. Derfor spurgte han, om det virkelig er vigtigt for at forebygge kriminalitet og at hjælpe i efterforskningssager.

Jakob Ellemann-Jensen delte justitsministerens opfattelse af de udfordringer, det indebærer, at i står uden for det retlige samarbejde. Han spurgte, om Danmark skal indgå helt separate parallelaftaler, eller om man kan indgå aftaler med alle lande på samme vilkår.

Justitsministeren sagde vedrørende Pia Adelsteens overordnede spørgsmål, at der er 6 af de 14 sager på dagsordenen, som er omfattet af vort retlige forbehold. Regeringen har ikke nogen skjult dagsorden, men forsøger at pege på de konse-

kvenser, der er af retsforbeholdet. Der er aftalt en procedure med Europaudvalget, hvorefter man vælger disse sager ud.

Justitsministeren bekræftede i svaret til Pia Adelsteen, at når man stiger på et tog, bliver man ikke bedt om personoplysninger, men et sted skal man jo starte.

Justitsministeren gjorde opmærksom på, at erfaringen viser, at terroristerne benytter sig af fly, fordi der er langt fra de træningslejre, de opholder sig i, til EU. I øvrigt flyder disse oplysninger allerede i dag rundt i lufthavnene. Det nye er, at man vil sikre borgerne beskyttelse mod misbrug af oplysningerne og sikre, at der er ordentlige rammer for, hvordan disse oplysninger anvendes. I øvrigt kommer der også regler om, hvornår oplysningerne skal slettes igen.

Justitsministeren svarede bekræftende på Pia Adelsteens spørgsmål om, hvorvidt vi gerne ville have parallelaftaler, men gjorde igen opmærksom på, at parallelaftaler ikke er noget, man trækker i en automat. Vi får dem kun på Kommissionens nåde, og vi får dem kun, hvis Kommissionen skønner, at det gavner EU.

Justitsministeren gjorde Nikolaj Villumsen opmærksom på, at den reviderede aftale med USA blev stemt igennem med et ret sort flertal i Europa-Parlamentet dagen før. Han mente, det var en styrkelse af borgernes retssikkerhed, at der nu kommer fælles regler. Desværre kommer det altså ikke til at gælde for danske statsborgere. Der er dokumentation for, at det hjælper i terroristbekæmpelsen. I den forbindelse nævnte justitsministeren to konkrete eksempler. Justitsministeren tilføjede, at politi og anklagemyndighed betegner oplysningerne som et nyttigt værktøj.

Justitsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at det kræver en parallelaftale, hvis vi skal være med.

Pia Adelsteen havde ikke sagt, at regeringen havde en skjult dagsorden, men nu har Europaudvalget siddet en time og hørt på, hvor skrækkeligt retsforbeholdet er, og når regeringen gerne vil have det afskaffet, må det være på sin plads, at den i samlenotaterne oplyser, hvordan Danmark vil stille sig til de pågældende sager, hvis retsforbeholdet afskaffes.

Hun spurgte, om justitsministerens udtalelse om, at man "jo skal starte et sted", betyder, at regeringen har planer om, at der på et eller andet tidspunkt også skal udveksles oplysninger om togpassagerer og færgepassagerer. I den forbindelse pegede hun på, at forslaget også vedrører grov kriminalitet, f.eks. narkosmugling.

Pia Adelsteen havde endnu engang fået en lang forklaring om, hvor svært det var at få parallelaftaler. Hun henviste igen til, at det fremgår af referatet, at den daværende justitsminister på mødet den 8. april 2011 havde nævnt klokkeklart, at Danmark ville forsøge at lave en parallelaftale, og spurgte igen, om den nuværende regering også vil forsøge herpå.

Nikolaj Villumsen pointerede, at der er forskel på, at luftfartsselskaberne noterer, hvem der sidder på hvilke sæder i deres fly, og at der oprettes et centralt EU-register. Han gjorde opmærksom på, at Landsforeningen af Forsvarsadvokater siger, der mangler en definition af "grov kriminalitet", og fremhævede, at det er vigtigt, at der ikke bliver tale om en glidebane. I øvrigt er Institut for Menneskerettigheder også bekymret for passagerens privatliv.

Næstformanden, Benny Engelbrecht, nævnte nogle få minutter i 9, at justitsministeren skulle være i salen kl. 9, hvorfor han foreslog, at justitsministeren fik mulighed for at svare skriftligt på de i anden omgang stillede spørgsmål.

Justitsministeren sagde, at der var en forespørgsel i salen om nordiske grænsehindringer, som Justitsministeriet også havde en aktie i.

Han bekræftede over for Pia Adelsteen, at regeringen ønsker at ændre retsforbeholdet, således som det er skrevet ind i regeringsgrundlaget. Når vi har overblik over, hvordan vi vil tilrettelægge forbeholdsafstemningerne, vil regeringen fremlægge en "opt in" model.

Justitsministeren gav Pia Adelsteen ret i, at man sagtens kan bruge færger i forbindelse med smugling af narkotika. Han gjorde opmærksom på, at sædenumre i fly kan være relevante, hvis der er et mønster i, hvor passageren sidder og hvor kureren sidder. Det er der konkrete eksempler på i forbindelse med efterforskninger.

Justitsministeren betragtede det nærmest som en forpligtelse at søge at opnå en parallelaftale på området, men det er endnu for tidligt at sige noget om, hvorvidt det lykkes, før forslaget er endeligt.

Justitsministeren gentog i svaret til Nikolaj Villumsen, at der i forslaget er solide regler, der beskytter borgerne, og der er muligheder for at begrænse anvendelsen af disse oplysninger. Det er der ikke i dag.

5. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring og brug af sprængstofprækursorer

– Politisk drøftelse

KOM (2010) 0473

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (sammenotat side 35)

KOM (2010) 0473 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 29/10-10)

KOM (2010) 0473 – svar på spørgsmål 1, fra udenrigsministeren
Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 211 (FO side 180, forhandlingsoplæg forelagt EUU 4/11-11)

Justitsministeren: Dagsordenens punkt 5 er forslaget til forordning om markedsføring og brug af sprængstofprækursorer.

Forslaget er fremsat efter traktatens bestemmelser om det indre marked og er derfor ikke omfattet af retsforbeholdet.

Folketingets Europaudvalg gav på et møde den 4. november 2011 regeringen et forhandlingsmandat i sagen.

Det danske formandskab ønsker at sikre, at bestræbelserne på at indgå en aftale med Europa-Parlamentet fortsættes, og det er baggrunden for, at vi har sat sagen på dagsordenen for rådsmødet i næste uge.

Et af de væsentligste udeståender har været spørgsmålet om, hvorvidt der med forordningen skal indføres en licensordning eller en mere lempelig registreringsordning.

Der har blandt medlemsstaterne hidtil været bred accept af det tidligere polske formandskabs kompromisforslag om, at det skulle være op til medlemsstaterne selv at vælge mellem en licens- og en registreringsordning. Men Europa-Parlamentet har fastholdt sin præference for en licensordning.

Formandskabet vil derfor på rådsmødet fremlægge et oplæg til rammerne for et nyt kompromisforslag.

Oplægget – som ligger inden for regeringens forhandlingsmandat – går i hovedtræk ud på at fastholde udgangspunktet om et forbud mod privatpersoners besiddelse mv. af en række kemiske stoffer.

Forbuddet skal som udgangspunkt alene kunne fraviges ved, at medlemsstaterne indfører en licensordning, hvorefter der kan udstedes licenser til privates erhvervelse, indførsel, besiddelse og brug af de kemiske stoffer, som er omfattet af forbuddet.

Der lægges imidlertid op til, at de medlemsstater, som i dag har en registreringsordning, kan opretholde denne.

Samtidig vil medlemsstaterne kunne indføre en registreringsordning i forhold til de lave koncentrationer af to specifikke stoffer, som er omfattet af forordningen. Disse stoffer vil herefter kunne erhverves af privatpersoner. Det forudsætter, at den

erhvervsdrivende, der overdrager stoffet, foretager en registrering af transaktionen.

Det er mit håb, at der på rådsmødet i næste uge kan opnås enighed om vores oplæg til rammerne for et kompromisforslag, så vi kan sikre fremdrift i forhandlingerne om forslaget.

6. Rådskonklusioner om af-radikalisering og tilskyndelse til opgivelse af terroristiske aktiviteter

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (samlenotat side 52)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

7. EU's samlede strategi for migration og mobilitet

– *Politisk drøftelse*

KOM (2011) 0743 (Kommissionens meddelelse om evaluering af den samlede migrationsstrategi)

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (samlenotat side 55)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 496, senest behandlet i EUU 9/12-11, punktet ikke omtalt)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

8. Tilbagetagelsesaftaler*

– Status

KOM (2011) 0076

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (sammenotat side 58)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil i så fald finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen henviste til, at der står i sammenotatet, at Danmark kan indgå bilaterale tilbagetagelsesaftaler, og spurgte, om vi vil gøre det.

Nikolaj Villumsen var i relation til tilbagetagelsesaftaler bekymret for, om man i lande som Algeriet, Marokko, Sri Lanka, Rusland, Ukraine og Pakistan overholder menneskerettighederne for de folk, der bliver udvist dertil.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om vi kan indgå parallelaftaler med tilsvarende indhold, eller om skal indgå separate parallelaftaler.

Justitsministeren bekræftede i svaret til Pia Adelsteen, at vi laver tilbagetagelsesaftaler, og vi har indgået bilaterale aftaler med 9 af de 13 tredjelande og fører forhandlinger med yderligere to lande.

Menneskerettighederne tages op til konkret vurdering fra gang i gang, når det drejer sig om tilbagetagelse, sagde justitsministeren til Nikolaj Villumsen.

Justitsministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at vi laver separataftaler med disse tredjelande.

9. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union*

– *Præsentation*

KOM (2012) 0085

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (samlenotat side 61)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil i så fald finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Pia Adelsteen nævnte, at formålet med forslaget er at indføre minimumsstandarder for medlemsstaternes med hensyn til indefrysning og konfiskation, der skal gælde for de angivne former for grov kriminalitet, og studsede over, at der blandt disse former for kriminalitet i samlenotatet er nævnt "seksuel udnyttelse af kvinder og børn". I disse ligestillingsstider bør man være opmærksom på, at også mænd kan blive seksuelt udnyttet.

Justitsministeren bekræftede, at også unge mænd kan blive udnyttet seksuelt.

10. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlige sanktioner for insiderhandel og kursmanipulation*

– *Delvis generel indstilling*

KOM (2011) 0654

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (samlenotat side 70)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (11) – bilag 210 (side 147, senest behandlet i EUU 25/10-11, punktet ikke omtalt)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil i så fald finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Nikolaj Villumsen spurgte, om man havde overblik over, hvordan man håndterer de udvekslede straffeoplysninger, hvis vi afskaffer det retlige forbehold.

11. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civile sager*

– Politisk drøftelse

KOM (2011) 0276

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (samlenotat side 78)

*) Forslaget er fremsat efter TEUF, tredje del, afsnit V. Protokollen om Danmark stilling, der er knyttet til Lissabontraktaten, vil i så fald finde anvendelse, hvilket indebærer, at foranstaltningerne ikke vil være bindende for eller finde anvendelse i Danmark.

Justitsministeren: Den sidste sag, jeg vil komme ind på, er som nævnt også omfattet af retsforbeholdet. Det drejer sig om dagsordenspunkt 11, der omhandler et forordningsforslag om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civile sager.

Forslaget er den del af den offerpakke, som Kommissionen fremlagde i maj sidste år. Offerpakken skal sikre bedre rettigheder for ofre for kriminalitet, så der gives den beskyttelse og støtte, de har brug for.

Forordningsforslaget om gensidig anerkendelse af beskyttelsesforanstaltninger i civile sager viser – desværre – med al tydelighed, at vi med det danske retsforbehold også i forhold til beskyttelse af ofre står uden for vigtige dele af EU-samarbejdet.

Forslaget, som jeg beskriver her, har til formål at sikre, at f.eks. et polititilhold udstedt i én medlemsstat anerkendes af en anden medlemsstat, hvis den beskyttede person rejser eller flytter til denne medlemsstat.

Helt konkret ville forslaget f.eks. kunne være til gavn for en dansk kvinde, der er bosat i København, men som arbejder i Malmø, og som har fået udstedt et dansk polititilhold over for sin ekskæreste, fordi han chikanerer eller opsøger hende.

Den danske kvinde ville efter forslaget – hvis det altså fandt anvendelse for Danmarks vedkommende – kunne bede de danske myndigheder om en attest, der betyder, at tilholdet skal anerkendes i Sverige.

Hvis ekskæresten så i strid med polititilholdet møder op på hendes svenske arbejdsplads, vil de svenske myndigheder være forpligtet til at yde kvinden den samme beskyttelse, som en svensk kvinde i en lignende situation har krav på efter svensk ret.

Som tingene er i dag, vil kvinden skulle ansøge de svenske myndigheder om at udstede et svensk polititilhold, hvilket er både mere besværligt og tidskrævende.

Det siger sig selv, at det er en belastning, at en kvinde, der er udsat for chikane eller stalking – som vi også har behandlet her i Folketinget – skal tvinges til på ny at retfærdiggøre, hvorfor der skal udstedes et polititilhold, når dette allerede én gang er blevet besluttet af de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat.

Desværre er det præcis den situation, danske kvinder bliver fastholdt i som følge af retsforbeholdet.

Populært sagt kan vi ikke udstrække beskyttelsen af danske kvinder udover den danske grænse. Forslaget er efter min opfattelse et godt eksempel på, hvorfor det er nødvendigt med et stærkt EU-samarbejde inden for det politimæssige og strafretlige område.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg anser det for meget beklageligt, at danske borgere, der har fået udstedt et polititilhold, og som arbejder, studerer eller bosætter sig i andre EU-lande, ikke vil kunne drage nytte af dette forslag, når det er vedtaget.

Det er særligt beklageligt i lyset af, at Folketinget netop har vedtaget en ny lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning.

Som bekendt har den nye lov til formål at styrke indsatsen for at beskytte personer mod at blive udsat for forfølgelse, chikane og det, vi kalder stalking.

Når der i Folketinget er et så klart ønske om at sikre en bedre beskyttelse af disse personer, mener jeg som sagt, det er meget ærgerligt, at denne beskyttelse reelt falder bort, blot fordi en person arbejder, studerer eller bosætter sig i en anden EU-medlemsstat.

Pia Adelsteen syntes i og for sig, det var fint nok, at hvis man havde et polititilhold i Danmark, skulle det anerkendes i andre lande, men spurgte, om det også gælder, hvis man tager til Norge eller til USA. I øvrigt gjorde hun i anledning af det eksempel, justitsministeren kom med, opmærksom på, at det ikke kun er kvinder, der kan være forfulgte af stalkere o.lign.

Hun henviste til, at man tidligere havde drøftet, om gerningsmanden blev oplyst om, at hans offer var flyttet til et andet land, og hvor offeret opholdt sig dér.

Nikolaj Villumsen spurgte, om der er adgang til prøvelse af sagen, som der er det herhjemme. Ellers mente han, der var tale om en klar forringelse af retssikkerheden for den enkelte.

Han spurgte, om man havde fået en negativ tilbagemelding på en anmodning om en parallelaftale fra de andre EU-lande.

Jakob Ellemann-Jensen var enig med justitsministeren i, at Danmarks undtagelse har nogle uheldige virkninger for ofrene.

Merete Riisager ville gerne høre justitsministerens vurdering af de retssikkerhedsmæssige udfordringer, der kan være i relation til polititilhold, hvis Danmark fjerner det retlige forbehold. I den forbindelse henviste hun til, at hun havde hørt en debat med Dan Jørgensen, som tilsyneladende ikke tillagde retssikkerheden særlig betydning. Hun pegede på, at der f.eks. kunne være tale om, at der var udstedt et polititilhold i Grækenland eller Italien, som skal eksekveres i Danmark, og nævnte, at der er stor forskel på de juridiske systemer og i Syd- og Nordeuropa.

Benny Engelbrecht pegede på, at det må være i vores interesse at få udformet reglerne bedst muligt, hvis vi i fremtiden får mulighed for at tilslutte os. Han kunne godt forstille sig, at det kunne blive yderst praktisk, især imellem nabolande som Danmark og Tyskland.

Han havde noteret sig høringsbemærkningerne fra Landsforeningen af Forsvarsadvokater og bad om en kommentar – eventuelt skriftligt – hertil.

Justitsministeren svarede Pia Adelsteen, at ofrene ikke har samme rettigheder, hvis de flytter uden for EU, f.eks. til Lillehammer eller New York. Udgangspunktet er, at vi stoler på hinanden i EU og vil give borgerne ens rettigheder. Det er lidt underligt, at en dansker, der flytter til Skåne, ikke længere har de samme rettigheder. Det er en konsekvens af retsforbeholdet, som man ikke havde tænkt sig, da det blev etableret.

På rådsmødet i næste uge skal man bl.a. diskutere, hvilke oplysninger gerningsmanden skal have.

Justitsministeren sagde til Nikolaj Villumsen og Merete Riisager, at vi tænker på retssikkerheden, men udgangspunktet for samarbejdet i EU er, at vi stoler på hinanden. Vi stoler f.eks. på, at de græske myndigheder giver en udenlands kvinde den tilsvarende beskyttelse, som en græsk kvinde ville få. Da vi har et retligt forbehold, kommer det blot ikke til at gælde danske kvinder.

Vi kan først få parallelaftaler, når aftalen ligger fast.

Justitsministeren svarede Benny Engelbrecht, at aftalen eksempelvis kan finde anvendelse i Øresundsregionen og i grænseområder.

Justitsministeren mente, at noget af det, Landsforeningen af Forsvarsadvokater er inde på, var dækket af bemærkningerne om gensidig anerkendelse.

Pia Adelsteen forstod justitsministerens argument om, at danske kvinder bliver stillet dårligere, men pointerede, at det vel ikke kun drejer sig om kvinder. Det irriterede hende, at man altid ville placere kvinder i offerrollen. Når justitsministeren siger, at EU-samarbejdet bygger på tillid, måtte Pia Adelsteen indrømme, at hun ikke havde tillid til retssystemet i Rumænien og Bulgarien og visse sydeuropæiske lande, idet der er megen korruption.

Merete Riisager var skuffet over justitsministerens svar, som for hende bekræftede, at regeringen udelukkende fokuserer på ofrene og ikke har fokus på retssikkerheden. Hun mente, vi risikerer, at danske myndigheder skal opretholde et polititilhold, som ikke efterlever danske krav til retssikkerhed.

Justitsministeren henviste i svaret til Pia Adelsteen til, at han med hensyn til polititilhold havde nævnt nogle konkrete, relevante eksempler.

Han nærede ikke mistillid til andre EU-landes myndigheder.

I svaret til Merete Riisager henviste justitsministeren til, at der er et arsenal af muligheder og procedurer, når det drejer sig om at få retssikkerhedsgarantier fra eksempelvis sydlige lande.

Europaudvalgets møde blev suspenderet kl. 9-10.

12. EU's tiltrædelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

– *Orienterende debat*

SEK (2010) 0305

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (samlenotat side 87)

EUU alm. del (09) – bilag 353 (grundnotat af 28/4-10)

Rådsmøde 3018 – bilag 5 (beslutningsreferat af 4/6-10
vedr. rådsmøde om retlige og indre anliggender 3-4/6-10)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 486, senest behandlet i EUU
9/12-11, punktet ikke omtalt)

EUU alm. del (09) – bilag 447 (FO, side 1159, forhandlingsoplæg
forelagt 28/5-10)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

13. Gennemførelse af Rådets afgørelse 2009/316/RIA om indførelse af det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) og Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne

– *Status*

KOM (2008) 0332, KOM (2005) 0690

Rådsmøde 3162 – bilag 1 (samlenotat side 93)

KOM (2008) 0332 – bilag 2 (grundnotat af 2/7-08 om det
europæiske informationssystem vedr. strafferegistre)

KOM (2005) 0690 – bilag 2 (grundnotat af 9/3-06 om
rammeafgørelse om tilrettelæggelsen og indholdet af
udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem
mellemedlemsstater)

KOM (2008) 0332 – svar på spørgsmål 1

KOM (2008) 0332 – svar på spørgsmål 2

KOM (2008) 0332 – svar på spørgsmål 3

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (08) – bilag 279 (side 809, senest behandlet i EUU
20/2-09)

EUU alm. del (08) – bilag 41 (side 46, behandlet i EUU 10/10-08)

EUU alm. del (06) – bilag 382 (FO side 1418, forhandlingsoplæg
forelagt 8/6-07)

Justitsministeren nævnte ikke dette punkt.

Punkt 2. Modtagelse af deputation: Danmarks Pelagiske Producentorganisation og Sæby Fiskeindustri vedr. forordning om visse foranstaltninger over for lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri, med henblik på bevarelse af fiskebestande

KOM (2011) 0888

KOM (2011) 0888 – bilag 3 (henvendelse af 17/4-12 fra Danmarks Pelagiske producentorganisation og Sæby Fiskeindustri vedr. ikke-bæredygtigt fiskeri)

Deputationen bestod af:

Underdirektør Esben Sverdrup-Jensen, Danmarks Pelagiske Producentorganisation

Fiskeskipper Gullak Madsen, bestyrelsesmedlem i Danmarks Pelagiske Producentorganisation

Direktør Henrik Mikkelsen, Sæby Fiske-Industri

Esben Sverdrup-Jensen fremførte deputationens synspunkter i overensstemmelse med det fremsendte bilag, idet han mente, at Kommissionens forslag kunne medvirke til at sikre EU's fiskere helt basale rettigheder og sikre, at nogle få ikke ødelagde fiskernes økonomi og økosystemet for de mange. Den nuværende konflikt om makrel i Nordatlanten koster fiskerne penge hver dag, og på sigt kan den ødelægge forretningen. Derfor stillede han en række spørgsmål til udvalgsmedlemmerne, som han ville bede dem bringe videre til fødevareministeren, når denne senere forelagde regeringens forhandlingsoplæg. Han spurgte især, om regeringen støtter ikke-bæredygtigt fiskeri, som det foregår ved Island og Færøerne.

Henrik Mikkelsen illustrerede problemets omfang ved at henvise til, at Sæby Fiske-Industri var Europas største inden for sit felt med en produktion på over 100 millioner dåser makrel om året og en omsætning på 475 mio. kr. i 2011. Den havde 190 arbejdspladser plus 40-50 arbejdspladser i følgeindustrier i Nordjylland. Virksomheden sælger i øjeblikket kun MSC-certificeret makrel, og den risikerer, at kunderne i de europæiske detailhandelskæder vil undlade at føre makrel, hvis fisken ikke længere kan blive certificeret. Han nævnte, at det også ville gå ud over planerne om at udvide med en investering i halvanden hundrede millioner kr.s klassen.

Lene Espersen pegede på, at regeringens linje støtter ikke-bæredygtigt fiskeri og vil undergrave det arbejde, EU har gjort for at sikre, at man forvalter havens ressourcer på ansvarlig måde. Hun spurgte, hvilke konsekvenser det ville have for arbejdspladser i Nordjylland, hvis man ikke længere kan få certificeret makrellen, og spurgte ligeledes, hvilke konsekvenser det ville have for Danmarks position i forhold til resten af EU, hvis vi støtter et ikke-bæredygtigt fiskeri. Hun spurgte, hvordan Gullak Madsen som færing mente, færingerne i dag håndterer de meget store mængder makrel, man hiver op af havet. Hun spurgte, hvad grunden er til, at makrellen er i færøske farvande.

Bjarne Laustsen erkendte, at der var tale om en meget svær sag, og udtrykte fuld forståelse for deputationens synspunkter. Han opfordrede deputationen til at blive og overvære samrådet med fødevareministeren. Han mente, fødevareministeren ville sige, at hun var fuldstændig enig i, at der skulle være tale om et bæredygtigt fiskeri, men der foreligger en særlig situation vedrørende rigsfællesskabet, hvorfor Danmark vil undlade at stemme. Han spurgte Gullak Madsen, om han ikke som færing var lidt ambivalent med hensyn til, hvem han skulle holde med. Hvis færingerne får lov at fange 2/3 mere, end de hidtil har haft lov til, vil færingerne så ikke have besvær med at få afsat fisken?

Erling Bonnesen var fuldstændig enig i, at bæredygtighed er ufatteligt vigtigt. Derfor drejer det sig om at få løst problemet så hurtigt som muligt.

Sara Olsvig spurgte, hvilken definition af bæredygtighed delegationen gik ind for, og hvad den mente om, at EU og Norge får 90 pct. af kvoten, mens Færøerne og Island kun får 10 pct. af kvoten. Hun spurgte, hvad man mener, når man skriver "danske fiskere i syd" og "danske fiskere i nord".

Merete Riisager udtrykte støtte til deputationens synspunkter og mente, det burde være muligt at finde en forhandlingsløsning, da makrelstanden nu er blevet større. Hun mente, regeringens holdning var for slap.

Henrik Mikkelsen svarede, at hvis man kun skulle lave 90 millioner dåser makrel til næste år, ville det koste arbejdspladser i Sæby. Hvis man ikke får en hurtig afklaring af MSC-certificeringen, bliver den planlagte investering ikke til noget.

Gullak Madsen sagde, at han var i deputation som bestyrelsesmedlem i Danmarks Pelagiske Producentorganisation, ikke som færing. Han pegede på, at Færøerne ikke har haft tradition for makrelfiskeri i færøsk farvand, bortset fra de sidste to år, hvor makrelbestanden er blevet meget stor.

Esben Sverdrup-Jensen svarede Lene Espersen, at Danmark har brug for allierede. En af vores bedste allierede er Kommissionen, og vi har brug for støtte fra Frankrig og Tyskland. Han mente, danske fiskere i nord og i syd er udsat for helt forskellige krav, og pegede på, at Færøerne får hjælp fra udenlandske fartøjer til at fange makrel.

Bjarne Laustsen spurgte, om færingerne er i stand til at afsætte så mange makrel.

Esben Sverdrup-Jensen svarede, at de færøske makrel hovedsageligt bliver afsat på markeder uden for EU, idet de er af dårlig kvalitet. Men hvis de færøske og islandske fiskere indgår i et bæredygtigt fællesskab, vil de kunne få højere priser.

Sara Olsvig spurgte, hvilke konsekvenser deputationen mente, de store mængder makrel havde for økosystemerne ved Færøerne og Island.

Esben Sverdrup-Jensen svarede, at makrelbestanden går frem i alle farvande, men makrellen opholder sig kun ved Færøerne og Island i to måneder af året.

Henrik Mikkelsen gjorde opmærksom på, at den danske kvote på 25.000 t svarer til det, Sæby Fiske-Industri købte sidste år, så hvis den bliver skåret ned, skal

28. Europaudvalgsmøde 20/4-12

man ud og købe fisk andre steder end hos de danske fiskere. Færingerne har ikke en MSC-godkendelse; det har kun EU og Norge.

Punkt 3. Rådsmøde nr. 3159 (udenrigsanliggender) den 23. april 2012

Udenrigsministeren: Jeg vil i dag forelægge nogle af punkterne på rådsmødet vedrørende udenrigsanliggender, som finder sted på mandag. Alle punkterne er til orientering.

1. Burma/Myanmar

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3159 – bilag 1 (samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 18/1-12 (referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (10) – bilag 156 (side 1032, behandlet i EUU 19/11-10)

Udenrigsministeren: Rådet skal drøfte situationen i Burma. Sanktionerne mod Burma udløber og fornyes hvert år i slutningen af april. Sanktionerne er et af de instrumenter, Danmark og EU bruger til at fremme en demokratisk udvikling i Burma. Det betyder, at når der sker fremskridt, skal sanktionerne lempes. Når der sker tilbageskridt, skal de strammes. De andre instrumenter, vi har, er dialog og bistand.

Der er i EU bred enighed om, at den positive udvikling i Burma fortsætter. Dette er senest blevet bekræftet i forbindelse med afviklingen af suppleringsvalget, der fandt sted den 1. april til det nationale parlament, hvor Aung San Suu Kyi og hendes parti, NLD, vandt stort. Drøftelsen ventes derfor at fokusere på, hvordan EU bedst kan understøtte og opmuntre til en fortsat positiv udvikling i Burma.

Danmarks holdning er, at den demokratiske proces i Burma skal drives af burmeserne selv. Det betyder, at de positive forandringer skal komme indefra. Det internationale engagement skal derfor tilrettelægges på en måde, så det understøtter denne proces og tilskynder til yderligere forandringer.

På mandag forventer jeg, at vi vil træffe beslutning om at suspendere alle sanktionerne med undtagelse af våbenembargoen og forbuddet mod eksport af udstyr, der kan bruges til intern undertrykkelse. Aung San Suu Kyi og andre demokratiske kræfter i Burma støtter i øvrigt en sådan delvis suspension.

Selv om udviklingen i Burma er overvejende positiv, er den også skrøbelig. Og der er lang vej igen. Der sidder stadig politiske fanger i burmesiske fængsler, og situationen i flere af de etniske områder er fortsat kritisabel. Tilbageskridt i den demokratiske proces kan derfor ikke udelukkes. Med suspension af sanktionerne – frem for en egentlig ophævelse – bevarer vi en mulighed for hurtigt at kunne genindføre sanktionerne eller dele heraf, hvis udviklingen pludselig går i den forkerte retning. Jeg forventer, at vi vil vende tilbage til spørgsmålet i løbet af efteråret i lyset af den udvikling, der foregår.

Regeringen støtter denne tilgang, hvor vi på den ene side træffer beslutning om konkrete lempelser i sanktionerne og et øget engagement, samtidig med at vi fastholder muligheden for at reagere på tilbageslag.

Vi har over de seneste måneder strammet sanktionerne over for en række lande. På den baggrund er der desto mere grund til at glæde sig over, at vi også kan gå den anden vej og eksempelvis er i stand til at lempe sanktionerne over for andre lande som for eksempel Burma.

Lene Espersen syntes, det var en meget fornuftig tilgang, Rådet lægger op til. Det er vigtigt at få sendt et signal om, at når et land forbedrer sig, som den sidste valgperiode i Burma er udtryk for, skal en fredelig udvikling belønnes.

Jakob Ellemann-Jensen var ganske enig med udenrigsministeren i, at når et land bevæger sig i den rigtige retning, skal man lette sanktionerne. Det er vigtigt at gøre det hurtigt.

Udenrigsministeren sagde, at nogle gange sker der jo ting, som man ikke havde forudset, og der var sket en fantastisk udvikling i Burma, som ved valget levede op til internationale standarder. Selv om styret skal bedømmes på, hvad der rent faktisk sker, må dette anerkendes. Der er tre ting, vi især skal holde øje med:

1. Valget.
2. Løsladelsen af politiske fanger.
3. Behandlingen af mindretal.

Vi er med på, at man suspenderer sanktionerne. Vi har oprettet et kontor i Rangoon, og vi fordobler udviklingsbistanden. Udenrigsministeren var selv moderat håbeful og mente, at man havde indledt en proces, som udstikker en ny kurs for Burma.

2. Syrien

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3159 – bilag 1 (samlenotat side 5)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 16/3-12 (referat endnu ikke omdelt)

Udenrigsministeren: I forhold til Syrien er fokus på gennemførelsen af Kofi Annans 6-punktsplan. Sikkerhedsrådet vedtog lørdag den 14. april enstemmigt en resolution om Syrien, der giver et fundament for at holde Annan-planen på sporet. Med resolutionen har Sikkerhedsrådet i første omgang godkendt udsendelsen af en fortrop på 30 observatører til at monitorere situationen i Syrien. Herudover opfordrer Sikkerhedsrådet blandt andet til en snarlig og fuld implementering af Annan-planen. Den syriske regering opfordres til at efterleve sine forpligtelser om tilbagetrækning af militære styrker og tunge våben. Alle syriske parter, også oppositionen, opfordres til straks at standse volden i alle former. Sikkerhedsrådet udtrykker sin intention om at tage yderligere skridt, hvis resolutionen ikke bliver implementeret.

Dertil kan nævnes, at FN og Syrien i går er blevet enige om den protokol, der vil skulle regulere udsendelsen af observatørmissionens hovedstyrke. Sikkerhedsrådet diskuterer nu udvidelse af styrken.

Jeg forventer, at vi på EU-rådsmødet på mandag vil drøfte mulighederne for at støtte en fortsat implementering af Annan-planen. Det kan blandt andet dreje sig om, hvordan EU kan bidrage til FN's observatørmission.

Jeg forventer desuden en drøftelse af, hvordan EU kan bidrage til at fortsætte presset på regimet. Det vil vi gøre gennem et samarbejde med den Arabiske Liga, med den fælles udsending Kofi Annan, med oppositionen og med vores partnere inden for rammerne af den internationale vennegruppe. På det seneste vennegruppemøde i Istanbul den 1. april blev der blandt andet nedsat to arbejdsgrupper, hvoraf den ene skal se på sanktioner og mulighederne for at øge deres effekt. Det arbejde deltager Danmark i. I øjeblikket undersøges mulighederne for yderligere konkrete stramninger af EU's sanktioner. Vedtagelsen heraf vil selvfølgelig også afhænge af den politiske udvikling. Det kan blive allerede på mandag, hvis det skønnes hensigtsmæssigt.

Fra dansk side støtter vi, at det aktive pres på regimet opretholdes med henblik på at bane vejen for en fredelig løsning på konflikten. Det står dog klart, at det syriske regime endnu ikke efterlever fredsplanen, ligesom volden atter er tiltaget de seneste dage.

Lene Espersen mindede om, at da udenrigsministeren var i Europaudvalget sidst, var der enighed om, at Kofi Annan var et godt valg som fredsmægler, idet han er kendt for at dele sol og vind fuldstændig lige. Når man ser på, hvordan regimet reagerer nu, efter at 6-punktsplanen skulle virke, er der meget, der tyder på, at regimet spekulerer i, at det ikke rigtigt har nogen konsekvenser, hvis man ikke efterlever den. Der skal en rimelig magtdemonstration til. På denne baggrund

spurgte hun, hvilke overvejelser man gør sig om at lægge et ekstra pres på regimet og om at sikre en større konvergens i oppositionen, samt hvad man gør for at presse russerne og kineserne.

Udenrigsministeren delte fuldstændig Lene Espersens opfattelse, at det bedste ville være en politisk løsning. Og hvis nogen kan finde den, er det Kofi Annan. I den forbindelse betegnede han det som positivt, at man sidste lørdag i FN for første gang havde fået vedtaget en resolution, hvor både Rusland og Kina støtter op om Kofi Annans 6-punkts plan. Danmark er også blevet spurgt, om vi vil deltage med observatører, og det vil vi gerne. Det bliver rigtigt svært for Kina og Rusland at sidde det overhørigt, når observatørerne melder tilbage. Inden mødet blandt "Syriens venner" havde der været en meget kraftig opfordring til det syriske nationalråd om i højere grad at være inkluderende. Der er et skisma mellem dem, der er i landet, og dem, der er udenfor, og det kurdiske problem er ikke løst. Derfor gjorde udenrigsministeren opmærksom på, at EU anerkender det syriske nationalråd som "en legitim repræsentant" for det syriske folk – ikke "den legitime repræsentant".

3. Afghanistan

– Politisk drøftelse/rådskonklusioner

Rådsmøde 3159 – bilag 1 (samlenotat side 7)

Udvalgs mødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 225 (side 197, senest behandlet i EUU 11/11-11)

Udenrigsministeren: Afghanistan-drøftelsen på rådsmødet på mandag finder sted som optakt til det forestående NATO-topmøde i Chicago den 20.-21. maj samt ministermødet i Kabul medio juni og donorkonferencen i Tokyo primo juli.

Danmark har en klar interesse i et mere engageret og stærkt EU i Afghanistan – både op til og i særdeleshed efter 2014.

Jeg er meget tilfreds med, at der i marts indledtes forhandlinger mellem EU og Afghanistan om en langsigtet samarbejdsaftale om partnerskab og udvikling i en positiv atmosfære. Derudover søger regeringen aktivt at skabe fremdrift på centrale felter:

For det første at EU forpligter sig til en bredere polititræningsindsats efter 2014. EU har udvist stort engagement på politisiden, og EU's politimission i Afghanistan – EUPOL – besidder stor ekspertise på det politifaglige område. Der tegner sig enighed om en forlængelse af EUPOL's mandat, men samtidig vil der være behov for at se på missionens fremtidige rolle efter 2014 i lyset af transitionsprocessen. Danmark lægger stor vægt på at intensivere samarbejdet mellem EUPOL og NATO's træningsmission.

For det andet er finansiering af de afghanske sikkerhedsstyrker en afgørende udfordring for langsigtet stabilitet i Afghanistan. Det er grunden til, at Danmark med det såkaldte 3C-initiativ, der lanceredes i efteråret 2011, arbejder på at skaffe tilstrækkelig bred international opbakning til finansiering af de afghanske sikkerhedsstyrker efter transitionsprocessens afslutning i 2014. Også EU bør set med danske øjne levere sit bidrag. Jeg håber, at EU forpligter sig til fortsat at støtte den fond på retsstatsområdet, der finansierer det afghanske politi, idet EU-budgettet ikke kan anvendes til at støtte militære missioner.

Endelig for det tredje ønsker Danmark, at EU udarbejder en overordnet regional strategi for regionen. Det bliver mere og mere klart, at fred, stabilitet og udvikling i Afghanistan er tæt forbundet med regionale forhold. EU har som bekendt udviklet integrerede regionale strategier for bl.a. Sahel og Afrikas Horn. Vi foreslår, at EU bør iværksætte et tilsvarende arbejde for den regionale kontekst om Afghanistan i lyset af transitionsprocessen.

Endelig må vi også se på, hvordan den samlede EU-bistand til Afghanistan kan blive mere effektiv. Der er blandt andet brug for bedre koordination mellem EU-institutionernes og medlemsstaternes indsatser.

På rådsmødet på mandag forventer jeg en første drøftelse af disse spørgsmål. Der er muligt, at vi vil være nødt til at vende tilbage til disse drøftelser ved det næste møde, der ligger umiddelbart inden Chicago-topmødet. Specifikt med hensyn til Chicago-topmødet vil jeg gerne understrege, at det er vigtigt, at der sendes

et klart signal om fortsat international støtte til Afghanistan efter 2014. Regeringen lægger vægt på en ansvarlig og bæredygtig overdragelse af sikkerhedsansvaret til afghanerne. Vi er parate til at opprioritere vores civile engagement i takt med, at de danske kampenheder forlader landet. Her kan EU spille en ganske væsentlig rolle.

Nikolaj Villumsen var meget bekymret over den linje, Danmark lægger frem med C3-initiativet, idet han mente, det i realiteternes verden ville forlænge borgerkrigen. Han ville høre, om der var lagt op til fredsforhandlinger, idet han forstod, at der foregik fredsforhandlinger mellem Taliban og USA.

Jakob Ellemann-Jensen betegnede det som særdeles vigtigt at fastholde det langsigtede engagement i Afghanistan, også selv om Burma og Syrien er kommet højere op på dagsordenen. Vi skal lægge pres på de af vore EU-kolleger, som ikke er klar til at yde en indsats, og vi skal i højere grad lægge vægten på den udviklingsmæssige indsats.

Pia Adelsteen spurgte, hvad det helt konkret betyder, når der i samlenotatet står, at efter 2014 vil man opprioritere og øge den danske civile indsats.

Udenrigsministeren sagde i anledning af Nikolaj Villumsens bekymringer, at man skal overveje, hvad alternativet er. Hvis der ikke opbygges afghanske sikkerhedsstyrker, så overlader man Afghanistan til dem, der tidligere har haft magten i Afghanistan. Man skal huske, at i dag er der 8 millioner afghanske børn i skole, mens der for ti år siden kun var 1 million, idet Taliban ikke syntes, børn skulle gå i skole. Vi skal sikre, at det ikke er kvinderne og børnene, der kommer til at betale prisen. Sidste weekend så vi, at Taliban angreb parlamentet, og at de afghanske sikkerhedsstyrker selv nedkæmpede dem, hvilke der var rigtigt stolte over. Udenrigsministeren pegede på, at der er fire ting, der kommer til at bestemme Afghanistans sikkerhed:

1. Landenes villighed til at betale. Her mindede han om, at landene kun skal bidrage med 1/20 af, hvad et års krigsindsats kostede.
2. Den politiske proces med forhandlinger mellem folk, der tidligere har bekæmpet hinanden.
3. Nabolandenes reaktion.
4. Økonomisk vækst, hvor især landbrugssektoren og minesektoren skal vokse.

Udenrigsministeren sagde til Jakob Ellemann-Jensen, at Danmark har deltaget rigtigt meget også på udviklingsdelen, og det har vi tænkt os at fortsætte med. Man kan sige, at de lande, der ikke har bidraget hidtil, har "sparet op" i nogle år, så de forventes også at bidrage finansielt. Det ville være kolossalt ærgerligt, hvis verden glemte Afghanistan. Det er derfor, vi har taget 3C-initiativet, som er blevet rigtig godt modtaget.

Udenrigsministeren svarede Pia Adelsteen, at vi stadig vil være til stede i Afghanistan efter 2014, dels i form af vor generelle bistandshjælp, som hovedsagelig anvendes til uddannelse og til at sikre afghanske børns skolegang, dels med finansiering af sikkerhedsstyrkerne, både de militære og politiet. Vi vil også være til

stede med en træningsfacilitet. Vi stopper den tunge militære deltagelse med udgangen af 2014, hvor vi overdrager sikkerheden til afghanerne selv, men derefter skal vi hjælpe med til at opbygge landet, som har været i krig i mere end tre årtier.

4. Mellemøsten

– *Politisk drøftelse/evt. rådskonklusioner*

Rådsmøde 3159 – bilag 1 (samlenotat side 10)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 18/1-12 og 24/2-12 (referater endnu ikke omdelt)

Udenrigsministeren: Udgangspunktet for drøftelsen vil være en orientering fra udenrigsrepræsentanten i lyset af kvartettens møde den 11. april. Der udgik herfra en stærk opfordring til parterne om at sætte sig til forhandlingsbordet.

Den palæstinensiske præsident Abbas har fremlagt en række budskaber og krav til nye forhandlinger, mens Israel ønsker at genoptage forhandlinger uden betingelser.

På rådsmødet forventer jeg dog særligt fokus på EU's muligheder for at bidrage til at styrke levedygtigheden af en palæstinensisk stat. Som tingene udvikler sig i øjeblikket – og har gjort det i lang tid – svækkes mulighederne for en levedygtig tostatsløsning.

De vedvarende israelske bosættelseskridt forringer alt andet lige de geografiske muligheder for en palæstinensisk stat, der kan hænge sammen. Østjerusalem bliver mere og mere adskilt fra Vestbredden. Særligt problematisk er på Vestbredden udviklingen i det såkaldte "Område C", hvor Israel har både det militære og det civile ansvar. Området, der udgør cirka 60 procent af Vestbreddens areal, overtages i stigende grad af Israel og forlades af palæstinensere og selvstyret. Det er vigtigt her at få fjernet eksisterende hindringer for palæstinensisk økonomisk og social aktivitet, så der vil være grobund for en palæstinensisk udvikling af og ejerskab til området.

Helt grundlæggende er det også at få styrket det palæstinensiske selvstyres evne til at klare de økonomiske udfordringer. Der må etableres en større grad af forudsigelighed af de indtægter, som tilflyder selvstyret. Det vil også være vigtigt at få ændret selvstyrets afhængighed af budgetstøtte fra EU, så der her bliver etableret en bredere donorbase, og særligt at der skabes grundlag for en bredere økonomisk udvikling i området, som vil være vigtigt for en fungerende selvstændig stat.

Lene Espersen delte fuldt ud regeringens og EU's tilgang til problemstillingen, nemlig at arbejde for en tostatsløsning, og udover en kraftig afstandtagen fra bosættelserne gik hun ind for, at der kommer fokus på, hvordan man kan hjælpe det palæstinensiske selvstyre økonomisk. Hun ville gerne høre udenrigsministerens vurdering af, hvor mange penge der kommer fra de andre arabiske lande.

Nikolaj Villumsen mente, det var meget vigtigt, at man sender et klart signal til Israel, der laver ulovlige bosættelser i de områder, det har besat. Han nævnte de eksempler på brutalitet, vi har set i denne uge fra den israelske besættelsesmagt, som slog en dansker ned på åben gade. Israellerne udøver et "moderat fysisk pres" i de israelske fængsler, hvilket er ensbetydende med tortur. I denne situa-

tion mente Nikolaj Villumsen, vi skulle afbryde associerings- og handelsaftalen med Israel.

Udenrigsministeren sagde til Lene Espersen, at han mente, der var al mulig grund til i så kraftige vendinger som muligt at fordømme de bosættelser, der foregår i øjeblikket. De er ulovlige, og de ødelægger mulighederne for en politisk løsning af konflikten. Han mente, det allervigtigste i øjeblikket er at styrke den palæstinensiske økonomi.

Udenrigsministeren var helt enig i Nikolaj Villumsens bekymringer. Han mente dog ikke, det rigtige svar var at afbryde associeringsaftalen med Israel. Det rigtige svar er et sikre bedre adgang for produktet fra Palæstina, så det får en bedre økonomi.

Nikolaj Villumsen syntes, det var rigtigt godt, hvis Danmark vil arbejde for en bedre adgang for varer fra de palæstinensiske områder, men rejste spørgsmålet, hvornår man vil tage den del af associeringsaftalen med Israel seriøst, som siger, at den stopper, hvis en af parterne ikke overholder basale menneskerettigheder.

Udenrigsministeren svarede, at der er tale om en rigtig svær afvejning. Lige nu mente han, det var det vigtigste at sikre, at det palæstinensiske selvstyre får bedre vilkår, så det kan udbetale lønninger og fastholde opbygningen af statslige institutioner. Derfor er det vigtigste lige nu at sikre palæstinensiske varer adgang til det europæiske marked. Den næstvigtigste dagsorden er at sikre, at varer, der er produceret i bosættelserne, ikke er omfattet af den generelle associeringsaftale med Israel. For det tredje skal vi gøre nogle små, symbolske ting for at vise, at vi er optaget af, hvad der sker i Palæstina. Endelig skal vi bakke op om de fredsforhandlinger, der foregår. Udenrigsministeren tilføjede, at det ikke vil være et dansk pres, som tvinger Israel til politiske indrømmelser, men et amerikansk pres.

5. Iran

– *Orientering*

Rådsmøde 3159 – bilag 1 (samlenotat side 12)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 18/1-12 (referat endnu ikke omdelt)

EEU alm. del (11) – bilag 315 (side 313, behandlet i EEU 25/11-11)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Nikolaj Villumsen spurgte, om regeringen vil arbejde for en atomvåbenfri zone i Mellemøsten.

6. Afrika (Sahel/Mali, Sudan/Sydsudan og Guinea-Bissau)

– *Politisk drøftelse/rådskonklusioner*

Rådsmøde 3159 – bilag 1 (samlenotat side 14)

Rådsmøde 3159 – bilag 3 (rev.samlenotat side 2)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 18/1-12 (referat endnu ikke omdelt)

Rådsmøde 3106-3107 – bilag 2 (skriftlig forelæggelse af 13/7-11)

Udenrigsministeren: Endelig vil jeg nævne, at udenrigsrepræsentanten i går besluttede at udvide drøftelsen om Mali til også at omfatte andre konflikter i Afrika. Det drejer sig først og fremmest om krisen mellem Sudan og Sydsudan, hvor vi de seneste uger har set gensidige militæraktioner og en markant skærpet retorik omkring særligt Heglig-provinsen, men også kuppet i Guinea-Bissau, hvor Rådet forventes at fordømme militærkuppet og opfordre til at vende tilbage til en forfatningsmæssig orden.

Jakob Ellemann-Jensen henledte opmærksomheden på, at fødevarer-situationen i Sahel/Mali nærmer sig det katastrofale, hvilket kan påvirke sikkerhedssituationen i området temmelig meget.

Udenrigsministeren erkendte, at det lige nu brænder på i Mali og Guinea-Bissau samt i det nordlige Nigeria. EU har lavet en plan for Sahel-regionen. Udenrigsministeren betegnede udviklingen som et godt eksempel på, hvor slem en cocktail det er, når fattigdom kombineres med for mange våben. Vi skal bekæmpe terrorisme og sikre udviklingen. Vi lukkede for bistanden til Mali lige efter kuppet og sætter vor lid til den Vestafrikanske Union, som har spillet en god, konstruktiv rolle.

7. CSDP-mission for regional maritim kapacitetsopbygning ved Afrikas Horn (RMCB)

– *Vedtagelse*

Rådsmøde 3159 – bilag 1 (samlenotat side 17)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

Jakob Ellemann-Jensen spurgte, om det, der står i samlenotatet om samtænkning af CSDP-missionen med EU's strategiske og regionale tilgang, betyder, at vi på grund af forsvarsforbeholdet ikke kan koordinere vor egen militære indsats med denne CSDP-mission.

Udenrigsministeren svarede, at vi sagtens kan koordinere. Det er regeringens politik, at den gerne vil af med forsvarsforbeholdet, men så længe vi har det, arbejder vi i NATO-operationen "Ocean Shield". Vi yder en indsats dernede, som er meget anerkendt.

8. Argentinas nationalisering af det spanske energiselskab REPSOLs aktier i det argentinske energiselskab YPF

– *Politisk drøftelse*

Rådsmøde 3159 – bilag 2 (tillæg til samlenotat side 2)

Udenrigsministeren nævnte ikke dette punkt.

10. Siden sidst – Bahrain

Nikolaj Villumsen roste udenrigsministeren for at have gjort en stor indsats meget tidligt, og spurgte, hvordan det gik med at få lavet målrettede EU-sanktioner mod kongefamilien i Bahrain.

Udenrigsministeren advarede imod sanktioner mod kongefamilien i Bahrain, hvis hensigten er at få al-Khawaja fri. Vi bruger alle de kanaler, vi har, og udenrigsministeren var stadig væk fuld af forhåbning om, at det lykkes, så al-Khawaja kan komme til Danmark og få den behandling, han har brug for.

FO Punkt 4. Rådsmøde nr. 3160 (almindelige anliggender) den 24. april 2012

Europaministeren: Jeg vil i dag forelægge punkterne på rådsmødet vedrørende almindelige anliggender, som finder sted på tirsdag.

Der er denne gang ét dagsordenspunkt, som jeg forelægger til forhandlingsoplæg, nemlig dagsordenens punkt 3.

1. EU's flerårige finansielle ramme for perioden 2014 til 2020

– *Politisk drøftelse*

KOM (2011) 0500, KOM (2011) 0403, KOM (2011) 0398,
KOM (2011) 0510, KOM (2011) 0511, KOM (2011) 0512,
KOM (2011) 0737, KOM (2011) 0738, KOM (2011) 0739,
KOM (2011) 0740, KOM (2011) 0742

Rådsmøde 3160 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

KOM (2011) 0500 – bilag 3 (grund- og nærhedsnotat af 27/7-11)
(udgiftssiden)

KOM (2011) 0510 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 27/7-11)

KOM (2011) 0500 – bilag 1 (den franske regerings erklæring)

KOM (2011) 0500 – bilag 2 (henvendelse fra Europa-
Kommissionens repr. i Kbh.)

KOM (2011) 0500 – bilag 4 (henvendelse fra Concord Danmark
af 9/11-11) (indtægtssiden)

EU-note (10) – E 53 (note af 10/8-11 om EU's flerårige finansielle
ramme)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 23/3-12 (referat endnu ikke omdelt)

Behandlet i EUU 20/1-12 (referat endnu ikke omdelt)

EUU alm. del (11) – bilag 320 (side 402, behandlet i EUU 30/11-
11)

Europaministeren: På rådsmødet vedrørende almindelige anliggender den 26. marts havde vi en første politisk specifik drøftelse af budgetkategorierne 1 – eksklusiv infrastrukturfaciliteten og samhørighed – samt kategori 3, sikkerhed og borgerskab, kategori 4, det globale Europa, og kategori 5, administration. Drøftelsen skete på baggrund af et første og meget foreløbigt udkast til delelementer af den endelige aftaletekst – ”forhandlingsboks” – for disse kategorier. Formandskabet lægger op til, at medlemslandene på det kommende rådsmøde drøfter de resterende blokke i MFF-forslaget, nemlig: Infrastrukturfaciliteten og samhørighed – begge under budgetkategori 1 – samt landbrug i budgetkategori 2.

På basis af drøftelserne på det foregående og det kommende rådsmøde på tirsdag er det formandskabets hensigt at fremlægge et samlet udkast til forhandlingsboks til drøftelse i den sidste fase af det danske formandskab.

Målet for formandskabet er – i overensstemmelse med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i december – at forhandlingsboksen, som fremlægges fra for-

mandskabets side med henblik på behandling på Det Europæiske Råd i juni, kan danne basis for de afsluttende forhandlinger senere på året. Det Europæiske Råd har klart tilkendegivet, at man ønsker, at forhandlingerne afsluttes inden udgangen af 2012.

Set fra national dansk side lægger regeringen vægt på, at EU's budget skal afspejle, at medlemsstaterne for øjeblikket gennemfører væsentlige bestræbelser for at konsolidere deres offentlige finanser. Kommissionens forslag er i lyset heraf klart for højt. Konkret mener regeringen, at udgiftsniveauet bør reduceres med minimum 100 mia. euro i forhold til Kommissionens udspil.

I den forbindelse mener vi fra regeringens side, at særligt samhørighedsbudgettet og landbrugsbudgettet bør reduceres væsentligt – også for at skabe råderum til at finansiere de mest vækst- og beskæftigelsesfremmende politikker som forskning, innovation og uddannelse.

Samhørighedsbudgettet vil kunne reduceres betydeligt ved blandt andet i langt højere grad at fokusere støtten på de fattigste regioner og ved at sikre stramme lofter for, hvor meget støtte et land kan modtage som andel af sit BNP og i forhold til den støtte, de modtager i dag.

Også udgifterne til den fælles landbrugspolitik i kategori 2 bør reduceres væsentligt i forhold til Kommissionens forslag, der er klart utilstrækkeligt. Givet en række toneangivne medlemslandes position i de igangværende forhandlinger vurderes det imidlertid næppe realistisk med meget vidtgående reduktioner.

Væsentlige reduktioner i udgifterne til samhørighed og landbrug vil ikke alene skulle realisere hovedparten af reduktionen på mindst 100 mia. euro. De er også en forudsætning for en styrkelse af vækstpolitikkerne på EU's budget inden for rammerne af et stramt EU-budget.

For så vidt angår infrastrukturuområdet, som også skal drøftes på det kommende rådsmøde, ønsker regeringen en forøgelse af midlerne hertil i forhold til i dag.

Jakob Ellemann-Jensen syntes, der var tendens til en vis navlebeskuelse, når man tale om så store budgetter. Vi kritiserer, at de andre lande er navlebeskuende, men tilføjer så: "Vi vil i øvrigt også gerne have rabat". Han var enig i regeringens prioriteringer og især i dens ønske om, at budgettet blev mindre, men savnede den brede pensel, når vi beskriver, hvad det er, vi gerne vil. Som et eksempel nævnte han et forslag om, at den europæiske regionaludviklingsfond ikke kan støtte store virksomheders etablering i udkantsområder, fordi den skal fokusere på små og mellemstore virksomheder. Men hvis det betyder, at de store virksomheder ikke investerer dér, så trækker de heller ikke nogle mindre virksomheder, som er underleverandører, med.

Merete Riisager delte regeringens ønske om at reducere det samlede EU-budget i en tid, hvor EU kræver budgetdisciplin af alle medlemslandene. Hun spurgte, om europaministeren har sikret sig, at de medlemmer af Europa-Parlamentet, som repræsenterer regeringspartierne, vil stemme imod budgetforhøjelser.

Pia Adelsteen pegede på, at Kommissionen lægger op til en real forøgelse af budgettet med 5 pct., mens regeringen ønsker en reduktion på 100 mia. euro. Hun spurgte, om der stadig væk vil være tale om en stigning, og hvor stor den i bekræftende fald vil være.

Europaministeren svarede Jakob Ellemann-Jensen, at planen er, at vi fra dansk side gerne vil have et EU-budget, der er lavere end det, som Kommissionen har lagt op til, men samtidig vil vi have, at pengene skal bruges bedre, altså mindre til den fælles landbrugspolitik, strukturfondene og administration og mere til forskning, uddannelse og grøn teknologi med henblik på at gøre alt, hvad vi kan, for at styrke beskæftigelsen. Vi skal her huske på, at vi taler om budgettet for de næste syv år. Der er imidlertid meget forskellige holdninger i EU-landene, og mange lande er optaget af, at der ikke bliver skåret i landbrugsbudgettet eller strukturfondene.

Det er nok for tidligt at sige, hvordan medlemmerne af Europa-Parlamentet vil stemme, når vi når frem til en endelig aftale, sagde europaministeren til Merete Riisager, men han håbede, den ville blive så god, at den ville få opbakning af et bredt flertal i Europa-Parlamentet.

Europaministeren svarede Pia Adelsteen, at hvorvidt budgettet stiger eller falder, afhænger af hvor meget det lykkes at reducere det med, men hvis vi kommer igennem med vort ønske, vil budgettet bliver fastholdt nogenlunde på det nuværende niveau.

Merete Riisager præciserede, at hun ikke kun talte om de danske Europa-Parlamentsmedlemmers stillingtagen til det samlede budget, men til de enkelte poster, f.eks. landbrugsbudgettet.

Europaministeren sagde til Merete Riisager, at hidtil har der ikke været lejlighed til, at Europa-Parlamentet har forholdt sig til prioriteringer i budgetterne for 2014-2020. Der er en fin dialog mellem formandskabet, Kommissionen og Europa-Parlamentet, og der er lagt en klar procedure for, hvordan forhandlingerne skal gribes an. Til syvende og sidst er det jo op til de enkelte medlemmer af Europa-Parlamentet, hvordan de vil stemme, men helt generelt var det europaministerens indtryk, at der på tværs af partier er en opbakning til, at man skal gå den vej, vi går ind for.

2. Den fremtidige europæiske samhørighedspolitik

– *Politisk drøftelse*

KOM (2011) 0607, KOM (2011) 0610, KOM (2011) 0611,

KOM (2011) 0612, KOM (2011) 0614, KOM (2011) 0615

Rådsmøde 3160 – bilag 1 (samlenotat side 14)

KOM (2011) 0615 – bilag 1 (grund- og nærhedsnotat af 21/11-11)

Udvalgsrådsreferater:

EUU alm. del (11) – bilag 365 (side 470, senest behandlet 9/12-11)

Europaministeren: For første gang under det danske EU-formandskab skal vi drøfte status i forhandlingerne om den fremtidige samhørighedspolitik. Parallelt med at vi forhandler om de flerårige finansielle rammer – der afgør, hvor mange midler der vil være til rådighed for samhørighedspolitikken – og en række centrale spørgsmål med fordelingsmæssige konsekvenser for medlemslandene, forhandler vi på grundlag af Kommissionens forordningsforslag om indholdet af samhørighedspolitikken. De helt store spørgsmål er her målsætninger, anvendelsesmuligheder og kontrol.

Det danske formandskab er kommet godt fra start, og der er opnået gode fremskridt på de emner, der kan afklares uafhængigt af spørgsmålet om de flerårige finansielle rammer. Indholdsmæssigt planlægger vi derfor på rådsmødet at gøre status over de hidtidige forhandlinger med særlig fokus på de forhandlingsblokke, som kaldes "strategisk programmering" og "ex ante konditionalitet".

Ved strategisk programmering forstår man forslaget til planlægningsreform, som Kommissionen har forelagt. Kommissionens omfattende og meget gennemarbejdede forslag tilstræber, at midlerne under samhørighedspolitikken anvendes mere effektivt end hidtil, og at den politiske kontrol over anvendelsen styrkes.

I praksis foreslår Kommissionen en tretrinnsmodel: Først udarbejdes en "fælles strategisk ramme" for hele EU og de 5 fonde, der i meget overordnet form beskriver rammebetingelser og målsætninger for den europæiske samhørighedspolitik. På baggrund af dette dokument indgår Kommissionen en "partnerskabsaftale" med de enkelte lande. Denne partnerskabsaftale danner derpå grundlag for programmeringen af de enkelte fonde i de forskellige medlemslande. Den mere omfattende planlægningsproces sigter på at opnå bedre politisk kontrol over udmøntningen af samhørighedspolitikken og skal samtidig fremme en bedre anvendelse af midlerne i de enkelte lande ved at knytte dem tættere til at opnå målsætningerne under Europa 2020 strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst.

Mens der er bred enighed om elementerne i reformen, udestår stadig en afklaring af, om partnerskabsaftalen bør bygge på de enkelte landes nationale reformprogrammer, som udarbejdes af de forskellige regeringer, eller om de bør bygge på de landespecifikke anbefalinger, der i højere grad gengiver Kommissionens og andre medlemslandes vurderinger. Mens Kommissionen frygter, at en planlæg-

ning på grundlag af de nationale reformprogrammer kan hæmme en effektiv anvendelse af samhørighedsmidlerne, argumenterer mange medlemslande for, at der er større ejerskab i forhold til nationale reformprogrammer, og at de i højere grad end de landespecifikke anbefalinger tager udgangspunkt i de faktiske forhold i landene.

Den anden blok, vi skal drøfte, er ex ante konditionalitet. Den beskriver de forudsætninger, der skal være på plads for at iværksætte et givent projekt. Indførelsen af denne konditionalitet skal forbedre planlægningsprocessen for det enkelte projekt ved at hjælpe med at identificere de forudsætninger, der er nødvendige for, at et projekt kan lykkes, samt sikre, at brugen af midlerne rent faktisk rettes mod de formål, som de er tiltænkt. Som bekendt har den Europæiske Revisionsret tidligere kritiseret strukturfondsprojekter for at være for dårligt planlagte og derfor ikke have opnået de forventede effekter.

Kommissionens forslag sigter på at udarbejde kontrollister over mulige forudsætninger, som skal styre planlægningen, således at man under planlægningsprocessen sikrer sig, at der bliver taget stilling til, hvilke elementer der skal være på plads for at kunne påbegynde et projekt. Her udestår stadig en afklaring af omfang og indhold af kontrollisterne, hvor enkelte lande anser Kommissionens forslag for at være for detaljeret og dermed hæmme i stedet for at fremme planlægningen.

Udover de to forhandlingsblokke er der ligeledes fire andre, mere tekniske forhandlingsblokke, som vi på teknisk niveau er kommet ganske langt med. Det drejer sig om forvaltning og kontrol, støtteberettigelse, store projekter og monitorering og evaluering. Her udestår blot nogle få mere tekniske spørgsmål, inden det vil være muligt midlertidigt at afslutte forhandlingerne om disse emner.

Om det videre arbejde kan jeg oplyse, at vi planlægger at drøfte samhørighedspolitikken igen under det sidste rådsmøde under det danske formandskab, dvs. den 26. juni. På det tidspunkt vil vi gøre status og kan forhåbentlig midlertidigt afslutte forhandlingerne på flere af de forhandlingsblokke, som jeg har gjort rede for. Dermed kan vi give det cypriotiske formandskab et godt udgangspunkt for at fremme forhandlingerne yderligere.

Nikolaj Villumsen betegnede situationen som helt gal, idet et ikke-euroland – f.eks. Danmark – nu vil kunne blive straffet for ikke at følge europolitikken. I den forbindelse pegede han på, at Danmark modtager 7 mia. kroner årligt i landbrugsstøtte, som i yderste konsekvens kan blive tilbageholdt, hvilket kan få drastiske konsekvenser for den danske økonomi. På den baggrund spurgte han, hvad der er tilbage af euroforbeholdet – bortset fra at vi har dronningens portræt på kronen.

Europaministeren sagde, at vi fra dansk side synes, det er fornuftigt, at man laver nogle fælles spilleregler, der betyder, at hvis der er nogle lande, der ikke har styr på tingene, og det går ud over den fælles økonomi, så har det nogle konsekvenser. Der er brug for en ny og strammere kurs, når det gælder ansvarlighed i EU-landene.

Nikolaj Villumsen var lidt ked af regeringens holdning, men han var godt klar over, at regeringen mener, Danmark skal kunne straffes, hvis vi f.eks. ikke lever op til, hvor stor gælden må være. Han nævnte, at kravene til den økonomiske politik også indebærer, at lønningerne ikke må stige for meget.

Pia Adelsteen tilsluttede sig Nikolaj Villumsens bemærkninger om samhørighedspolitikken og betegnede det som grotesk, at man går med til alt, hvad euro-landene beslutter. Det mente hun var at vise manglende respekt for euroforbeholdet.

Europaministeren kunne ikke være enig med Nikolaj Villumsen i, at det er EU, der skal bestemme lønniveauet. Det bestemmes ved forhandlinger mellem arbejdsmarkedets parter.

Europaministeren understregede, at den danske holdning ikke er i strid med euroforbeholdet, og fastholdt, at det er fornuftigt, at det får konsekvenser, hvis nogle lande ikke har styr på tingene.

Nikolaj Villumsen henviste til, at den daværende økonomiminister Marianne Jelved sagde, at hvis man ikke var med i tredje fase af den Økonomiske Union, kunne man ikke få nogen straf. Han spurgte, om regeringen ville lave en uvildig undersøgelse af, om euroforbeholdet er overtrådt.

Han var med på, at det er de danske arbejdsgivere og lønmodtagere, der forhandler lønningerne, men hvis de stiger for meget, kan Danmark i sidste ende få en straf, hvor eksempelvis pengene til landbruget kan blive holdt tilbage.

Europaministeren replicerede, at der ikke er tale om pengene til landbruget, men om strukturfondsmidler, som kan tilbageholdes. Han erkendte, at der på dette punkt er forskel på regeringens holdning og Enhedslistens.

FO 3. Revision af aktindsigtsforordningen (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter)

– Tidlig forelæggelse

KOM (2008) 0229 og KOM (2011) 0137

Rådsmøde 3160 – bilag 1 (samlenotat side 23)

KOM (2008) 0229 – bilag 2 (høringssvar af 17/10-08)

KOM (2008) 0229 – bilag 1 (grundnotat af 20/6-08)

EU-note (08) – E 39 (EU-note af 12/3-09 - Danmark og en række andre EU-lande går i forbøn for mere aktindsigt i EU-dokumenter)

EU-note (08) – E 36 (EU-note af 21/1-09 - Kommissionens næstformand afviser kritik af forslaget om aktindsigt i EU-dokumenter)

EU-note (072) – E 62 (EU-note af 25/9-08 - EU's ombudsmand og EU's tilsynsmyndighed kritiserer forslag om aktindsigt i EU's dokumenter)

EU-note (072) - E 49 (EU-note af 14/6-08 - Kommissionen foreslår nye regler om aktindsigt i EU-dokumenter)

Europaministeren: Som det fremgår af samlenotatet, fremlagde Kommissionen i 2008 og siden hen igen i 2011 forslag om en revision af EU's aktindsigtsforordning, der stammer tilbage fra 2001.

Kommissionens 2008-forslag omhandlede en gennemgribende revision af forordningen. 2011-forslaget skulle alene sikre den helt nødvendige opdatering i medfør af Lissabontraktaten.

Transparens og åbenhed i EU er i bund og grund et spørgsmål om legitimitet. De til enhver tid siddende danske regeringer har arbejdet aktivt for den videst mulige adgang til aktindsigt i EU. At den økonomiske krise kradser, gør kun spørgsmålet om transparens og åbenhed endnu mere væsentligt. Offentlighedens adgang til og granskning af EU er altafgørende for at fastholde borgernes tillid til EU-systemet, som forvalter mange milliarder af vores fælles skatte kroner.

Fra dansk side kan man støtte en revision af aktindsigtsreglerne, der fastholder den nuværende høje standard for åbenhed gennem en implementering af Lissabontraktatens bestemmelser om at udvide forordningens anvendelsesområde til alle EU's institutioner og organer. Ligeledes kan vi fra dansk side støtte en øget brugervenlighed af forordningen i den forstand, at man opdaterer den med relevant retspraksis fra EU-Domstolen og de seneste ti års praktiske erfaringer i institutionerne.

Men situationen er den, at ikke alle medlemslande er enige med Danmark i, at de nuværende – meget ambitiøse – regler er nødvendige. Derfor har regeringen under formandskabet arbejdet hårdt for at opnå et kompromis med en praktisk forbedring af reglerne, men hvor vi samtidig fastholder det høje niveau for transparens og åbenhed, som ligger i reglerne i dag. Både Kommissionens og Parlamen-

tets ændringsforslag har været væsentligt mere omfattende, og der bliver derfor i høj grad tale om "det muliges kunst" for at nå til enighed blandt de tre institutioner. Generelt synes der at være bred opbakning blandt medlemslandene til formandskabets tilgang. Det ser ud til, at vi rent faktisk har fået sat gang i sagen efter fire års dødvande. Det er en god start, men et forhandlingsresultat vil kræve, at alle – også Danmark – er indstillede på at finde et afbalanceret resultat, som alle kan se en interesse i at lande. Og det til trods for store principielle og substantielle uenigheder i sagen. Det er derfor ikke sikkert, at det vil være muligt at opnå et resultat under dansk formandskab.

Det væsentligste spørgsmål er på nuværende tidspunkt Kommissionens forslag om "blokundtagelser". Forslaget indebærer, at grupper af dokumenter, som hidtil har været omfattet af forordningen, helt fjernes fra dens anvendelsesområde. Konkurrencesager er her det markant væsentligste sagsområde. I Rådet er der en betydelig splittelse mellem den gruppe af lande, der aktivt støtter Kommissionens forslag, og den gruppe af lande, der er enig i, at der er reelle beskyttelses-hensyn i de konkrete sagstyper, men som samtidigt fastholder, at forordningens grundprincip om en individuel vurdering fra sag til sag skal opretholdes. Danmark hører selvsagt til i den sidste gruppe.

I forlængelse heraf er der en mindre gruppe lande, som ønsker en egentlig tilbage-rulning af aktindsigtsreglerne på flere punkter – det gælder også dele af rets-praksis fra EU-Domstolen.

FO Fra regeringens side lægger vi vægt på, at der arbejdes aktivt for at imødegå krav om tilbageskridt i forhold til den eksisterende adgang til aktindsigt. Også af denne grund er det vigtigt for regeringen at søge forhandlingerne afsluttet så hurtigt som muligt og gerne under dansk formandskab.

Afslutningsvis vil jeg i relation til dette punkt blot gentage, at transparens og åbenhed begge er meget vigtige principper for regeringen, og at der særligt i disse svære tider er et stort behov for også ad denne vej at slå et slag for Unionens legitimitet.

Nikolaj Villumsen betegnede det som positivt, at regeringen vil gå efter bedst mulig aktindsigt, og han noterede sig, at Parlamentet også ønskede bedre aktindsigt. Han henviste til, at det forslag, der var fremme i 2008, blev kritiseret fra danske medier, Journalistforbundet og Forbrugerrådet for ikke at give tilstrækkelig aktindsigt, og spurgte, om disse bekymringer er gjort til skamme i det nye forslag. Han ville gerne vide, om Danmark vil sige fra, hvis der ikke bliver tilstrækkelig megen aktindsigt.

Jakob Ellemann-Jensen støttede regeringens forhandlingsoplæg.

Pia Adelsteen syntes, det var en indviklet sag, og kunne ikke rigtigt gennemskue, hvad regeringen egentlig beder om mandat til.

Lene Espersen sagde, at Det Konservative Folkeparti støtter regeringens for-handlingsoplæg, idet sagen har været i et dødvande i ganske lang tid. Vi må sør-

ge for at få bragt sagen i den rigtige retning, inden de næste formandskaber overtager.

Merete Riisager kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Europaministeren kvitterede for, at det store flertal bakker op om regeringens forhandlingsoplæg. Som Lene Espersen beskrev det, er det en sag, man har arbejdet med i lang tid, men det har været svært at opnå enighed. Nu er der en reel chance for, at vi kan få lavet nogle regler, som er mere gennemskuelige end dem, vi har i dag, så man kan undgå, at borgerne skal læse ti års retspraksis og alliere sig med en advokat for at få aktindsigt. Vi når ikke så langt, som vi kunne ønske fra dansk side, men det vil være et skridt i den rigtige retning. Der er imidlertid kræfter i Europa, som gerne vil trække i den anden retning, så det er ikke sikkert, det kan lade sig gøre at komme igennem.

Europaministeren sagde til Nikolaj Villumsen, at der har været en høring, og han havde også oversendt noget om høringssvarene. Nogle af de bekymringer, der var udtrykt, mente han, der var taget højde for i det, som regeringen nu prøver at få igennem.

Pia Adelsteen forstod, at man vil lave nogle regler, der er mere gennemskuelige, og det virker også, som om der er tale om en forenkling, men er det godt nok? Hun spurgte, om ændringerne kun gælder i relation til EU-dokumenter, eller om den danske offentlighedslov også vil blive påvirket.

Nikolaj Villumsen pegede på, at det ikke fremgår af samlenotatet, om formandskabets kompromisforslag har været i høring. Han ville gerne have høringssvarene frem på bordet, hvis der kommer nogen.

Europaministeren svarede Pia Adelsteen, at de danske aktindsigtsregler ikke påvirkes af dette forslag.

Pia Adelsteen ville gerne have at vide, om retten til aktindsigt bliver større, hvis forslaget vedtages.

Europaministeren svarede, at hans vurdering var, at der måske ikke vil blive aktindsigt i flere ting, men aktindsigten vil blive nemmere at udnytte for den enkelte borger.

Pia Adelsteen gik på denne baggrund imod forhandlingsoplægget.

Den fungerende formand, Pia Adelsteen, konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti og Enhedslisten havde ytret sig imod det.

4. Rapport fra revisionsretten om Kroatien og førtiltrædelsesmidler

– *Rådskonklusioner*

14/2011

Rådsmøde 3160 – bilag 1 (samlenotat side 27)

Europaministeren nævnte ikke dette punkt.

FO Punkt 5. Rådsmøde nr. 3161 (landbrug og fiskeri) den 26.-27. april 2012

Fødevarerministeren: Jeg forelægger to sager til forhandlingsoplæg. Det drejer sig om punkt 3 om markedsordningen for fiskevarer og akvakulturprodukter og punkt 4 om et sanktionsinstrument over for lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri. De øvrige sager forelægger jeg til orientering.

1. Reformpakke om den fælles landbrugspolitik:

a) Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0625

Rådsmøde 3161 – bilag 1 (sammenfatning side 2)

KOM (2011) 0625 – bilag 1 (grundnotat af 8/11-11)

EU-note (11) – E 11 (EU-note af 8/11-11 om reform af den fælles landbrugspolitik)

KOM (2011) 0625 – bilag 2 (henvendelse af 9/11-11 fra Concord Danmark)

EUU alm. del (11) – bilag 30 (henvendelse af 13/10-11 fra Concord Danmark)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (11) – bilag 225 (side 222, senest behandlet i EUU 11/11-11)

EUU alm. del (11) – bilag 127 (side 55, behandlet i EUU 14/10-11)

Fødevarerministeren: På rådsmødet vil drøftelsen være fokuseret på 7 forskellige delelementer i forslaget om direkte støtte. Det drejer sig om:

1. Ordninger for mindre landbrugere.
2. Ordninger for unge landbrugere.
3. Definition af begrebet "aktiv landmand".
4. Capping, altså fastsættelse af støtteloftet.
5. Koblet støtte.
6. Intern omfordeling af støtten.
7. Supplerende betalinger til landbrugere i områder med naturlige begrænsninger – det er det, der kaldes LFA-områder.

Med hensyn til særlige ordninger for mindre landbrugere og unge landbrugere er der mange medlemsstater, der støtter idéen. Langt de fleste synes dog – og det gør jeg også – at det skal være frivilligt for medlemsstaterne at bruge ordningerne. Og i givet fald skal det være enkelt at administrere.

Forslaget om en definition af begrebet "aktiv landmand" er blevet kritiseret af mange medlemsstater for at være meget administrativt tungt. Det vil nærmest kræve en gennemgang af hver enkelt landmands regnskab og alle øvrige indtægter, han måtte have. Derefter skal det så afgøres, om det er en indtægt, som hører til landbruget eller ej. Generelt er det min holdning, at det afgørende må være, om arealerne overholder kravene for at modtage støtte. Altså arealerne og ikke landmanden.

Også med hensyn til forslaget om capping – altså støtteloftet – er der stor bekymring over de administrative konsekvenser, og det er en bekymring, vi kan tilslutte os fra dansk side.

Hvad angår koblet støtte har de seneste reformer af landbrugspolitikken medført en øget afkobling af støtten, så den ikke er afhængig af produktionen. Det er vigtigt, at den udvikling fortsætter med den igangværende reform.

Men Kommissionens forslag åbner desværre op for, at der igen kan ydes koblet støtte på nogle af de områder, hvor støtten netop er blevet afkoblet. Samtidig må vi erkende, at mange medlemsstater ønsker en yderligere udvidelse af mulighederne for koblet støtte.

Vedrørende forslaget om intern omfordeling af støtten er der mange medlemsstater, der synes, at det går for vidt. Der er tale om fordeling af den afkoblede støtte mellem landmændene inden for den enkelte medlemsstat.

Her finder mange medlemsstater, at der bør være mere fleksibilitet for den enkelte medlemsstat i forhold til, om støtten skal udjævnes, og i hvilket tempo det i givet fald skal ske. Det er også min holdning.

Endelig er der forslaget om supplerende betalinger til landbrugere i områder med naturlige begrænsninger. En del medlemsstater synes, at denne støtte alene hører hjemme under landdistriktspolitikken i søjle II, og de fleste er mere optagede af, hvordan områderne afgrænses.

Jeg synes dog, at der skal åbnes mulighed for, at pengene kan overføres til søjle II og dermed øge fleksibiliteten mellem søjlerne. Det er en diskussion, vi vender tilbage til i juni måned, hvor vi netop skal drøfte landdistriktspolitikken.

Erling Bonnesen henviste til den rapport, der er kommet fra EU's Revisionsret, hvor der står, at hvis Kommissionens forslag går igennem uændret, vil EU's landbrugsstøtteordning blive endnu mere bureaukratisk og udgøre en økonomisk byrde for de enkelte medlemslande. I den forbindelse mindede han om, at den danske linje hele tiden havde været: "Mindre bureaukrati og mere forenkling."

Fødevareministeren var fuldstændig enig med Erling Bonnesen med hensyn til bureaukrati, og hun satte det på dagsordenen hele tiden. Derfor var hun også bekymret for den rapport, der er kommet, selv om hun godt var klar over, at der var problemer. Hun kæmpede med næb og klør mod bureaukratiet, men det er meget svært.

2. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik

– *Orienterende debat*

KOM (2011) 0425

Rådsmøde 3161 – bilag 1 (samlenotat side 15)

KOM (2011) 0417 – bilag 3 (grund- og nærhedsnotat af 12/8-11)

KOM (2011) 0417 – bilag 1 (henvendelse af 7/7-11 fra

Greenpeace)

KOM (2009) 0163 – bilag 5 (regeringens høringssvar af 23/12-09 på Kommissionens Grønbog om reform af den fælles fiskeripolitik)

KOM (2009) 0163 – bilag 6 (udtalelse fra Europaudvalget og

Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri af 21/12-09)

KOM (2009) 0163 – bilag 7 (svar fra Kommissionen vedr. udtalelsen af 15/3-10)

EUU alm. del (08) – bilag 99 (Fødevareministeriets rapport af 3/10-08 om en ny europæisk fiskeripolitik)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EUU 16/3-12, referatet er endnu ikke omdelt

EUU alm. del (10) – bilag 544 (side 1588, behandlet i EUU 8/7-11)

Fødevareministeren: Drøftelsen om grundforordningen på rådsmødet vil fokusere på to af de centrale emner i forslaget; regionalisering og omsættelige fiskekvoteandele.

Med hensyn til regionalisering skal vi diskutere, hvordan der konstrueres en model for, hvordan medlemsstaterne kan samarbejde regionalt, samt hvor detaljeret en sådan model skal være beskrevet i grundforordningen. Vi skal også drøfte de rådgivende råds rolle i en regionaliseringsmodel.

Vi er fra dansk side enige i, at der er behov for at tage mere højde for regionale forhold, men det bør ske inden for de gældende institutionelle og økonomiske rammer.

Hvad angår omsættelige fiskekvoteandele har Kommissionen foreslået, at det skal være obligatorisk for medlemsstaterne at etablere et system herfor senest med udgangen af 2013. Mange medlemsstater mener, at det bør være frivilligt at introducere omsættelige fiskekvoteandele, og jeg går også ind for frivillighed i dette spørgsmål.

På den baggrund er det faktisk et problem, at Kommissionen ikke har foreslået andre solide metoder til at sikre kapacitetstilpasning af fiskerflåden. Det er netop det, denne metode kan. På rådsmødet vil vi blandt andet drøfte, hvilke alternative mekanismer der kan etableres for at sikre balance mellem fiskerimuligheder på den ene side og fangstkapacitet på den anden side.

FO 3. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter

– Tidlig forelæggelse

KOM (2011) 0416

Rådsmøde 3161 – bilag 1 (sammenotat side 25)

KOM (2011) 0417 – bilag 3 (grund- og nærhedsnotat af 12/8-11)

Udvalgsmødereferater:

Senest behandlet i EEU 16/3-12, referatet er endnu ikke omdelt

EEU alm. del (10) – bilag 544 (side 1588, senest behandlet i

EEU 8/7-11)

Fødevareministeren: Forslaget om markedsordningen er den del af reformen af fiskeripolitikken, som vi er nået længst med i forhandlingerne.

Fra formandskabets side er der nu fremlagt et kompromisforslag, som forenkler og præciserer en række bestemmelser i det oprindelige forslag. Det gælder især i forhold til producentorganisationerne, både inden for fiskeri og akvakultur. Det er fortsat op til medlemsstaterne at beslutte, om producentorganisationerne skal varetage opgaver i forhold til fiskeriforvaltning.

Set fra dansk side er det også meget positivt, at kompromisforslaget indebærer bedre konsistens mellem de horisontale regler om fødevaremærkning, reglerne om sporbarhed i fiskerikontrolforordningen og reglerne om forbrugerinformation i markedsordningen. Det har de fleste medlemsstater været enige om.

Der er i kompromisforslaget ikke ændret på, at den hidtidige ordning med udtag af fisk med offentlig støtte ophører, og at den økonomiske støtte til oplagringsmekanismen udfases over 5 år.

Regeringen forholder sig positivt til kompromisforslaget.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side tilslutter sig forslaget eller et kompromisforslag, der kan opnås enighed om, idet man vil arbejde for:

- At den fælles markedsordning reformeres grundlæggende, således at den finansielle støtte flyttes fra direkte prisintervention til foranstaltninger, der støtter sektorens konkurrenceevne med fokus på bæredygtigt fiskeri.
- At der sikres overensstemmelse med den horisontale lovgivning om fødevaremærkning for så vidt angår forbrugeroplysning for fiskevarer og akvakulturprodukter.
- At forhandlingerne om den fælles markedsordning ikke må foregribe forhandlingerne om de fremtidige finansielle rammer.

Lene Espersen erklærede sig enig i regeringens holdning, idet den måde, den fælles markedsordning bliver brugt på i mange andre EU-lande, ikke er særlig fornuftig. Hun tilføjede, at vi dog bør sikre, at vi i Danmark stadig får mulighed for at bruge ordningen som en udtagsordning, som giver de fiskere, som kommer sidst i land, ordentlige priser.

Merete Riisager kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

Erling Bonnesen bakkede ligeledes op om regeringens forhandlingsoplæg.

Pia Adelsteen bakkede op om det, Lene Espersen gav udtryk for.

Fødevareministeren sagde i anledning af den problemstilling, Lene Espersen rejste, at hun gerne ville høre, hvilke muligheder der var, men Kommissionen har sagt helt klart, at det vil være i strid med konkurrencereglerne at tillade producentorganisationerne at lave private mindsteprisordninger. Producentorganisationerne kan bidrage til at stabilisere markedet og forbedre vilkårene for omsætningen.

Lene Espersen sagde, at det ikke lige var det svar, hun havde håbet på, men Det Konservative Folkeparti vil følge sagen.

Nikolaj Villumsen bakkede op om forhandlingsoplægget.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet ingen partier havde ytret sig imod det.

FO 4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om visse foranstaltninger over for lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri, med henblik på bevarelse af fiskebestande

– Tidlig forelæggelse

KOM (2011) 0888

Rådsmøde 3161 – bilag 1 (samlenotat side 31)

KOM (2011) 0888 – bilag 2 (grund- og nærhedsnotat af 11/1-12)

KOM (2011) 0888 – bilag 3 (henvendelse af 17/4-12 fra Danmarks Pelagiske producentorganisation og Sæby

Fiskeindustri vedr. ikke-bæredygtigt fiskeri)

2011-12 – svar på § 20-spørgsmål (S 2145) af 28/2-12 (om lande, der tillader ikke-bæredygtigt fiskeri)

2011-12 – svar på § 20-spørgsmål (S 2144) af 28/2-12 (om ikke-bæredygtigt fiskeri)

2011-12 – svar på § 20-spørgsmål (S 2142) af 28/2-12 (om sanktioner mod Færøerne)

2011-12 – svar på § 20-spørgsmål (S 2147) af 22/2-12 (om tilladelse til ikke-bæredygtigt fiskeri)

2011-12 – svar på § 20-spørgsmål (S 2143) af 22/2-12 (om importforbud af visse færøske varer)

2011-12 – svar på § 20-spørgsmål (S 2141) af 22/2-12 (om importforbud mod færøske varer)

Rådsmøde 3137 – bilag 6 (skriftlig forelæggelse og samlenotat vedr. sag om bæredygtig forvaltning af fiskebestande forud for rådsmøde landbrug og fiskeri 15-16/12-11)

Fødevareministeren: Med baggrund i de strandede kyststatsforhandlinger om fordelingen af makrel i Nordøstatlantens fremsatte Kommissionen i december sidste år forslaget om et sanktionsinstrument rettet mod tredjelande, der efter EU's opfattelse tillader ikke-bæredygtigt fiskeri. Kyststatsforhandlingerne om 2012-fordelingen af kvoten mellem landene brød sammen i midten af februar.

Kommissionen foreslår en generel mekanisme, der indebærer forskellige typer af handelsbegrænsninger, eksempelvis importrestriktioner på fisk fra den specifikke bestand der ikke forvaltes bæredygtigt af tredjelandet. Der kan også blive tale om at begrænse brugen af havne samt forbyde køb og salg af fartøjer.

Den seneste udvikling i sagen er, at vurderingen fra Rådets juridiske tjeneste nu foreligger. Her fastslås det, at sanktionsinstrumentet ikke i sig selv er i strid med WTO-reglerne, havretskonventionen eller EØS-aftalen.

Foreneligheden med de internationale forpligtelser i det konkrete tilfælde vil dog afhænge af, hvilke sanktioner der vedtages, og hvordan de retfærdiggøres. Det kan derfor først vurderes, når Kommissionen har fremsat forslag til konkrete sanktioner.

Med hensyn til Europa-Parlamentets holdning går de foreløbige meldinger på, at man vil lægge op til, at forslaget gøres mere vidtrækkende. Betænkningen fra Parlamentets fiskeriudvalg forventes i næste uge.

På baggrund af de sammenbrudte kyststatsforhandlinger er der i Rådet generelt opbakning til at føre en konsekvent linje i sagen. Flere medlemsstater presser derfor på for en hurtig vedtagelse af forslaget.

Så er jeg kommet til regeringens holdning.

Der er ingen tvivl om, at der er tale om en ganske vanskelig sag, hvor en række forhold har skullet afvejes mod hinanden.

Regeringen har under hele forløbet understreget vigtigheden af at finde en forhandlingsløsning i kyststatsforhandlingerne og kan kun beklage dybt, at parterne ikke har kunnet nå til enighed.

I lyset af rigsfællesskabet med Færøerne vil det stille Danmark i en meget vanskelig situation, hvis sanktionsinstrumentet bliver anvendt over for Færøerne. Det skal balanceres over for Danmarks EU-medlemskab, herunder deltagelse i den fælles fiskeripolitik, det aktuelle EU-formandskab og Danmarks generelt høje standard i forhold til bæredygtighed.

FO Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side:

- Finder, at Færøerne og Island er meget vigtige samarbejdspartnere for EU i forvaltningen af bestandene i Nordøstatlanten, og at alle kræfter må udfoldes ved forhandlingsbordet.
- Finder, at det er et meget dramatisk skridt at introducere handelsrestriktioner over for gode samarbejdspartnere.
- Finder, at sådanne foranstaltninger kun bør bringes i anvendelse i sidste instans, og når alle andre muligheder er udtømte. Foranstaltningerne må i givet fald være i overensstemmelse med internationale forpligtelser, være fair og proportionale.
- Skal afstå fra at stemme ved den endelige behandling af forslaget i Rådet samt afgive en erklæring ved afstemningen, der dels udtrykker Danmarks principielle støtte til et bæredygtigt fiskeri, dels understreger Danmarks særlige stilling i forhold til de dele af riget, der er uden for EU.

Lene Espersen kunne ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg og stillede sig fuldstændig uforstående over for, hvordan regeringen kunne indtage den holdning, den gjorde. Hun gjorde opmærksom på, at der var tale om nogle generelle EU-instrumenter, som ikke specielt er rettet mod bestemte lande i Nordatlanten, men som skal beskytte bæredygtigt fiskeri overalt i EU. Hvis nogle lande efterfølgende skal rammes af instrumentet, skal Kommissionen fremsætte et nyt forslag, som skal behandles i Rådet. Lene Espersen henviste til Folketingets vedtagelse V42, som siger, at regeringen skal arbejde for bæredygtighed. Hun fandt, at det var i strid med denne vedtagelse, når regeringen ikke vil stemme for Kommissionens forslag. Hun pegede på, at makrelbestanden er steget kraftigt, og at det bæredygtighedscertifikat, danske fiskere har opnået, betyder, at man kan få en høje-

re pris for makrellen. I den forbindelse henviste hun til den deputation, man tidligere på dagen havde haft fra Danmarks Pelagiske Producentorganisation og Sæby Fiske-Industri, som havde redgjort for, hvilke konsekvenser et overfiskeri ved Færøerne og Island ville have i form af tab af arbejdspladser og ophør af certificering.

Lene Espersen spurgte, hvilke konsekvenser det vil have, hvis Danmark ikke støtter op om bæredygtigt fiskeri i denne sag, når man skal tage stilling til bæredygtigt fiskeri af f.eks. tun.

Hun gjorde opmærksom på, at der ikke er tradition for makrelfiskeri ved Færøerne, og at færingerne låner kæmpestore både fra andre lande, hvor 600 kinesere renser fiskene, der fryses ned og sælges på det afrikanske marked.

På denne baggrund opfordrede hun regeringen til at arbejde for at få fundet en mindelig ordening med Færøerne og Island. Efter hendes mening skulle regeringen stemme for Kommissionens forslag og komme med en erklæring om, at vi vil arbejde for, at færingerne og islændingene får en rimelig andel af makrelfiskeriet.

Merete Riisager kunne ikke støtte forhandlingsoplægget og kunne tilslutte sig de synspunkter, Lene Espersen havde fremført. Hun mente, regeringens linje var for slap, og argumenterede for, at det burde være muligt at finde en forhandlingsløsning, al den stund kagen er blevet større.

Hun spurgte, hvad der har gjort, at regeringen har ændret holdning, sådan at man nu kun principielt støtter bæredygtigt fiskeri, men i praksis undlader at stemme. Det mente hun satte Danmark i et meget dårligt lys og giver os et dårligt afsæt for at argumentere for ensartede vilkår inden for EU.

Aksel V. Johannesen sagde til Lene Espersen, at det ikke er rigtigt, at færingerne ikke har tradition for at fiske makrel. Ikke i færøske farvande, men ovre ved Norge.

Han var enig i, at man skal fiske bæredygtigt, også når det drejer sig om makrel, men det er ikke det, sagen handler om. Den drejer sig om, at der er uenighed mellem kyststaterne om, hvem der skal fange de makrel, som kan fiskes bæredygtigt. Forholdet er det, at makrellen er flyttet nordpå, hvorfor der er flere makrel i færøsk og islandsk farvand, end der har været før. Derfor er det nødvendigt at finde en aftale mellem kyststaterne om fordelingen af kvoterne. Kommissionens forslag lægger op til, at EU, som er en af konfliktparterne, kan sige, hvem der må fiske makrellen. Han ville foretrække, at det var en objektiv instans, der traf den afgørelse.

Aksel V. Johannesen betegnede det som positivt, at regeringen ville melde til EU, at hvis der indføres sanktioner senere hen, må de ikke være i strid med WTO's regler og havretsreglerne og de internationale forpligtelser, som EU har, og han syntes også, det var positivt, at regeringen vil erklære, at Danmark på vegne af Færøerne om nødvendigt vil føre sag i WTO og ved EU-Domstolen.

Han betegnede det som positivt, at Danmark vil undlade at stemme, men mente, det rigtige ville være at stemme nej.

Erling Bonnesen støttede ligesom alle andre, der havde haft ordet, at fiskeriet skal være bæredygtigt. Det oplevede han også var regeringens holdning. Derfor skal der findes en løsning på den foreliggende sag, og den skal findes hurtigt. Der er ikke kun én skurk, og alle kyststaterne må tilbage til forhandlingsbordet. Konflikten har været der i længere tid. Det er fuldstændig uacceptabelt, at man bare fisker løs, så regeringen må have fokus på at få løst problemerne. Erling Bonnesen pegede på, at der er flere hensyn at tage:

1. Bæredygtigheden skal på plads, sådan at vi får sikret de fremtidige fiskebestande.
2. Der skal tages hensyn til rigsfællesskabet og vore gode samarbejdspartnere.
3. Danmark har formandskabet i EU. Selv om Venstre ikke er regeringsbærende parti i øjeblikket, mener partiet, Danmark skal have mulighed for at udøve et fornuftigt formandskab.
4. Der skal tages hensyn til danske fiskere og dansk fiskeindustri.

På denne baggrund kritiserede Erling Bonnesen, at regeringen ikke er gået mere aktivt ind for at opnå et resultat på et tidligere tidspunkt. Regeringen skal ikke blot være protokolfører for EU. Han var fuldstændig med på, at det er Kommissionen, der forhandler, men Danmark er dog formand for EU. Derfor ville han gerne vide, hvad regeringen mere konkret har tænkt sig at gøre hen over sommeren for at forhindre, at der bliver vedtaget sanktioner til efteråret. Han håbede på, at man ville bringe sagen op på et højere niveau.

Erling Bonnesen ville tage stilling til forhandlingsoplægget, når han havde hørt fødevareministerens svar.

Pia Adelsteen kunne godt undre sig over, at fordelingen var 90 pct. til EU og Norge og kun 10 pct. til Færøerne og Island. Hun havde forstået på den deputation, der havde været under dagsordenens punkt 2, at det åbenbart er alle kyststater, der overfisker, idet makrellen åbenbart findes alle vegne. For Dansk Folkeparti betyder rigsfællesskabet så meget, at det mener, Danmark bør stemme nej.

Nikolaj Villumsen mente, der manglede en klar definition af, hvad der er bæredygtigt fiskeri. Han spurgte, om fødevareministeren er enig i, at der mangler redskaber til at håndtere situationen, når fiskearterne ændrer deres udbredningsmønster. Mener fødevareministeren, at alle forhandlingsmuligheder er udtømt? Han spurgte, om fødevareministeren kan forstå, hvis islændingene er blevet lidt trætte af EU på grund af denne sag.

Sara Olsvig sagde, at selvfølgelig ønsker Færøerne et bæredygtigt fiskeri. Det gør alle nordatlantiske nationer, hvor fiskeriet udgør en stor del af samfundsøkonomien. Det grundlæggende problem er, at EU tilgodeser sig selv, når det drejer sig om fordelingen af kvoterne. Sara Olsvig mente, det var problematisk, at regeringen først nu retter op på sin holdning i sagen. Færøerne har i lang tid peget på, at makrellen har en negativ påvirkning af deres økosystem. På denne baggrund så Sara Olsvig helst, at Danmark stemte nej. Hun mente, det bør være en uvildig instans, som vurderer, hvad der er bæredygtigt fiskeri. Hun mente, sagen burde

løftes op på et højere plan, nemlig på udenrigsminister- og lagmandsniveau, for at man kunne finde en løsning.

Fødevareministeren syntes, drøftelsen meget tydeligt afspejlede, hvor svær denne sag er. Det drejer sig om en afbalancering. Hun afviste, at regeringen har foretaget en kovending i sagen. I anledning af kritikken af, at regeringen ikke har gjort nok på et tidligere tidspunkt, henviste fødevareministeren til, at sagen jo ikke var opstået under den nuværende regering, og at forhandlingerne også brød sammen i 2010. Hun pointerede, at forhandlingerne foregår mellem EU og Norge på den ene side og Færingerne og Island på den anden side. Det er ikke fødevareministeren, der forhandler. I anledning af bemærkningen om, at regeringen ikke blot skal være protokolfører for EU, gjorde fødevareministeren opmærksom på, at der er tale om et område, hvor man har overladt kompetencen til at forhandle den fælles fiskeripolitik til Kommissionen. Der er ingen tvivl om, at regeringen vældig gerne havde set, at der var indgået en aftale, idet mindelige løsninger nu engang er de bedste. Der kommer til at foregå en masse dialog hen over sommeren men forhandlingerne om næste års kvote er ikke på dagsordenen før til oktober.

Hun sagde til Nikolaj Villumsen, at hun ikke vidste, om Island er træt af EU, men hun kunne i hvert fald høre, at der var et par af EU-landene, der var trætte af Island.

Med hensyn til hvordan man definerer bæredygtighed, er det vigtigt at holde fast i, at det ikke er EU, der definerer det, det er ICES. Men ICES kan kun definere den mængde, der må fanges; ikke hvilke lande der må fange fiskene.

Fødevareministeren syntes ikke, man kunne sige, at Danmarks holdning skader os rigtigt meget. Hun havde i de indledende forhandlinger oplevet en forståelse for, at Danmark står i en ganske særlig vanskelig situation.

Erling Bonnesen rejste spørgsmålet, hvad regeringen vil gøre nu for bedst muligt at varetage de hensyn, han havde peget på i sit første indlæg, og få løst sagen hurtigst muligt. Her mente han, det at stemme blankt ville give de fleste muligheder. Venstre anbefaler, at regeringen bruger den tid, der er, indtil sanktioner kan vedtages engang i efteråret, til aktivt at arbejde på at få sagen rykket op på et højere niveau, hvilket tidligere har vist sig at have effekt i fiskerikonflikter.

Lene Espersen roste fødevareministeren for det klare svar om, at det er ICES og ikke EU, der fastsætter, hvad der er bæredygtigt fiskeri. Når Færøerne har en kvote på 5 pct. og fanger 25 pct., kan man ikke sige, at fiskeriet er bæredygtigt, for så er det samlede fiskeri på 140 pct. af det tilladte. Der er et faktum, at Færøerne overfisker.

Når fødevareministeren siger, hun ikke mener, det vil skade Danmark særligt meget, mente Lene Espersen hun undervurderede de negative konsekvenser, det vil have for os at undlade at støtte indførelse af et instrument, som kan bruges over for overfiskeri over hele EU.

Hun spurgte, hvornår kyststaterne næste gang har tænkt sig at sætte sig til forhandlingsbordet.

Nikolaj Villumsen pointerede, at han gik ind for bæredygtigt fiskeri, men han mente ikke, Kommissionen skulle have mulighed for at lave sanktioner mod tredjelande. Han mente ikke, man helt entydigt kunne placere ansvaret for overfiskeriet på Færøerne og Island. Så længe vi har rigsfællesskabet, skal Danmark varetage Færøernes interesser. Allerhelst så han, at regeringen stemte imod, men han ville ikke modsætte sig forhandlingsoplægget.

Fødevarerministeren slog fast, at ICES har sagt, at fiskeriet i øjeblikket ikke er bæredygtigt. Det var hun enig i. Hun havde som sagt oplevet, at man havde forståelse for Danmarks situation, men hun kunne jo ikke vide, hvad man ville mene om to eller fire år.

Vi regner med, at der kommer ny rådgivning fra ICES til juni, og måske går forhandlingerne i gang i løbet af efteråret.

Aksel V. Johannesen erkendte, at ICES er en objektiv instans, men ICES tager ikke stilling til, om det er færingerne og islændingene eller EU og Norge, der må fiske. Han var enig i, at samlet set er fiskeriet ikke bæredygtigt, men det skyldes, at EU og Norge vil fiske 90 pct. Som nævnt syntes han, det var positivt, at regeringen ikke vil stemme for, men tage hensyn til rigsfællesskabet, og at man vil stemme imod, hvis der kommer forslag om konkrete sanktioner mod Færøerne, men han mente altså slet ikke, man skulle give EU dette instrument, så han kunne ikke give det ønskede mandat.

Merete Riisager havde forståelse for, at det var en vanskelig sag, men hun var skuffet over for, at regeringen fraskrev sig ansvaret, og mente, regeringen kunne spille en mere aktiv rolle i forhandlingerne mellem EU og Færøerne og Island. Det afgørende er at få ensartede vilkår for fiskerne, og at danske fiskere ikke stilles dårligere end fiskere i vore nabolande.

Jakob Ellemann-Jensen bakkede op om fødevarerministerens forsøg på at finde en balance og hendes ønske om at nå en forhandlingsløsning. I den forbindelse pegede han på, at da fiskeriforhandlingerne om sild i 1996 blev løftet op på udenrigsministerniveau, fandt man en forhandlingsløsning. Men regeringen må selvfølgelig ikke sidde med hænderne i skødet. Hvis Færøerne ikke var en del af kongeriget, ville det være nemmere at se, hvor Danmark stod henne i bæredygtighedsspørgsmålet. Vi må som en stor familie passe på lillebror, selv om han bærer sig dumt ad. Vi kan ikke stemme nej til sanktionsinstrumentet, men vi kan ikke stemme ja af hensyn til vores lillebror.

Sara Olsvig gentog, at de nordatlantiske nationer, inklusive Færøerne og Grønland, går ind for bæredygtighedsprincippet, men her er det vigtigt, at man ser på økosystemet i hele det nordatlantiske område. Det bevæger sig i retning af, at man må se på sagen i FN, hvor man også bør tage hensyn til de kulturelle aspekter. Sara Olsvig sagde af principielle grunde nej til forhandlingsoplægget, selv om hun anerkendte, at det var et skridt i den rigtige retning, at vi vil stemme blankt.

Fødevarerministeren svarede Merete Riisager, at Danmark naturligvis ikke skal stilles ringere end andre lande. Der er to hensyn at tage, bæredygtighed og rigsfællesskabet, og her har regeringen prøvet at finde en afvejning, som fødevarerministeren var glad for, at der var opbakning til.

Formanden konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance samt Sara Olsvig og Aksel V. Johannesen havde ytret sig imod det.

Mødet slut kl. 13.15 (mødet suspenderet kl. 9-10).

Ref.: BE/an